

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6962

Marți 26 aprilie 1966

6 PAGINI — 30 BANI

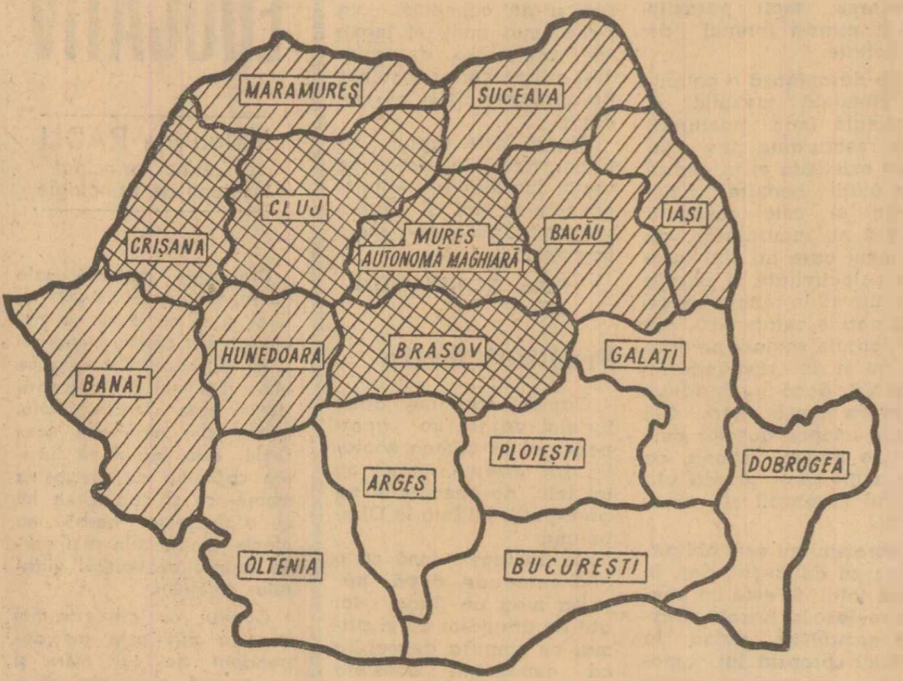
SITUAȚIA ÎNSĂMÎNȚĂRII PORUMBULUI

Gospodăriile de stat și cooperatiile agricole din majoritatea regiunilor țării au obținut rezultate însemnate la semănatul porumbului. Prin folosirea deplină a mașinilor și timpului bun de lucru, în ultimele patru zile au fost însămînțate numai cu porumb peste 700 000 hectare. În ritm crescând s-a desfășurat această lucrare în regiunile Galați, unde s-a realizat 92 la sută din suprafețele prevăzute, Dobrogea 87 la sută și Oltenia 83 la sută. De asemenea, peste 72 la sută au însămînțat și regiunile Ploiești, București și Argeș.

În întreaga țară, până la 25 aprilie porumbul a fost însămînțat în gospodăriile de stat și cooperatiile agricole pe 63 la sută din terenurile rezervate.

Semănatul florilor-aurului este aproape terminat, iar al sfecei de zahăr în proporție de 90 la sută. Suprafețe mai mari au rămas de însămînțat cu sfeclă în regiunile Brașov, Mureș-Autonomă Maghiară, Iași și Cluj.

În ce privește plantarea cartofilor, au fost plantate 59 la sută din terenurile rezervate. În desfășurarea acestei lucrări sînt încă rămase în urmă mai ales regiunile Mureș-Autonomă Maghiară, Brașov și Cluj.

□ Peste 70% ▨ 45-55% ▩ Sub 30%

Ritmul din ultimele zile trebuie intensificat pentru terminarea în toate regiunile pe întreaga suprafață a însămînțării porumbului, sfecei de zahăr și a plantării cartofilor. O grijă deosebită trebuie acordată efectuării de lucrări de bună calitate pentru asigurarea unor recolte sporite. (Agerpres)

ÎN ZIARUL DE AZI

- Este depozitul o casă agreabilă pentru marfă? (pag. a II-a)
- Cînd nepăsarea face casă bună cu lipsa de prevedere (pag. a III-a)
- Interpretarea „artei absurdului” (pag. a IV-a)
- 90 de ani de la răscoala populară din Bulgaria (pag. a V-a)

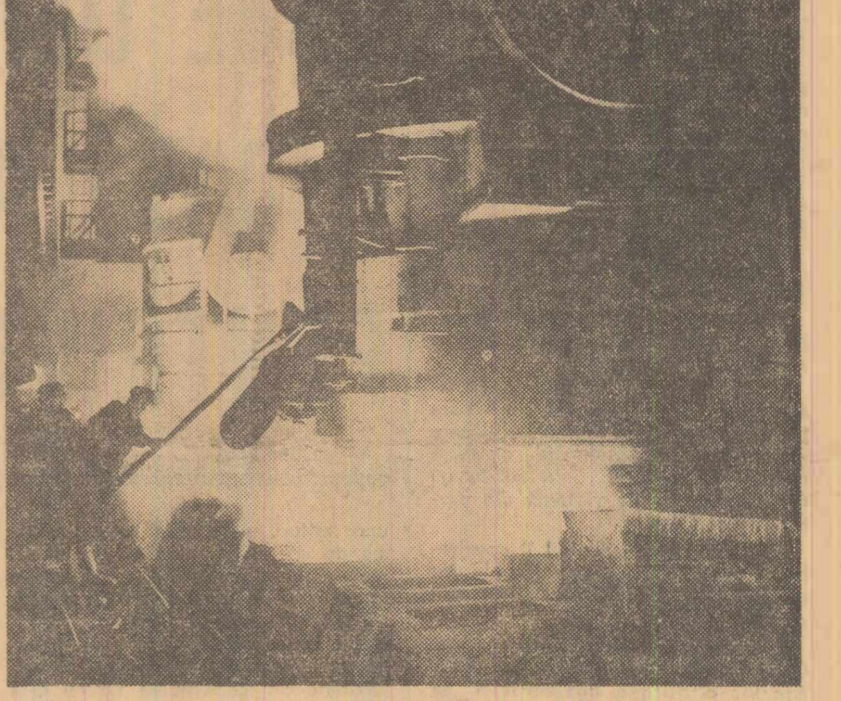
IDENTIFICAREA ARTISTULUI CU POPORUL

Radu BELIGAN

Actor fără public, ieșit un non-sens, Nimeni nu se urcă pe scenă pentru a juca în fața unei săli goale. Poate că și această condiție a profesioniștilor noștri m-a îndemnat, nu numai o dată, să reflectez la raporturile dintre artist și poporul său, la căile și spiritele în care se poate înfăptui această comuniune. Așa cum nu m-am îndoit nici cînd de necesitatea ei, tot astfel am înțeles că înțelegerea cu cei cărora ne adresăm trebuie să fie autentică și fără simulație, că trebuie să răspundă în adevăr necesităților de cunoaștere și frumos, de idee și de emoție ale poporului. Și nu am depins niciodată dependența artistului de cei mulți, dependență pe care nu o consider o servitute, ci o dreptăție lege a artei, din care trebuie să știm a face o sursă fecundă de reînnoștrare și de rafinament a creației noastre.

Ideile partidului relevă apoi că o creație legată de popor nu se poate realiza cu adevărat și nu are nimic comun cu respectul tiparelor, cu lipsa de inițiativă artistică ori cu expresia simplistă. Cei mai populari dintre artiștii noștri au fost și sînt înaintorii, sfărîmătorii de canoane. Anii oare un dramaturg mai apropiat de spiritul poporului decît veșnic dinamitul Ceragiile? Autorul, ce și interpretul care năzuiește să dea astăzi ființă și glas poporului său, e dator să găsească mereu noi modalități de expresie locmi pentru a putea cuprinde o realitate în mișcare revoluționară. A fi în aria idealilor și sentimentelor colectivității presupune deopotrivă o îmbogățire a viziunii și o înținerire a vocabularului artistic, căci, în artă, rămînerea în urma vieții sfîrșește în faldașă prin a se răbuna. Impresia de falsitate care ne-o dau unele piese ori spectacole provine, în primul rînd, din necunoașterea vieții de azi a marilor mulțimi, din neputința de a încorpora și de a expune ceea ce e propriu timpului nostru.

Ori, aceste e sarcina noastră: a cuprinde și a înfățișa esența fierbinte a unei epoci de avînt și strălucire, rod al unor lupte îndelungi și care în urmă cu 45 de ani au primit glas poporului său, e dator să găsească mereu noi modalități de expresie locmi pentru a putea cuprinde o realitate în mișcare revoluționară.

Turnarea oțelului în lingotiere la Combinatul siderurgic Hunedoara. Foto: Gh. Vințilă

Sosirea în Capitală a ministrului de externe al Franței

Ministrul afacerilor externe al Franței, Maurice Couve de Murville, a sosit luni după-amiază în țara noastră într-o vizită la invitația guvernului Republicii Socialiste România. El este însoțit de funcționarii superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Au fost de față Jean Louis Pons, ambasadorul Franței la București, și membri ai ambasadelor superioare din Ministerul Afacerilor Externe.

După-amiază, ministrul afacerilor externe al Franței, Maurice Couve de Murville, împreună cu persoanele care îl însoțesc, a făcut o vizită protocolară ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu.

Ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a oferit seara un dineu în cinstea ministrului afacerilor externe francez, Couve de Murville.

Au participat George Macovescu, Vasile Gliga și Mihai Marin, adjuții ai ministrului afacerilor externe, Victor Dimitriu, ambasadorul României la Paris, funcționarii superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Au luat parte Jean Louis Pons, ambasadorul Franței la București, membri ai ambasadelor, precum și persoanele oficiale care îl însoțesc pe oastepe. (Agerpres)

PROFILUL CERCETĂTORULUI

Acad. Eugen RĂDULESCU

Agricultura a încetat de mult de a mai fi privită ca o simplă îndetătinare în care talentul, inspirația și mijloacele empirice se arătau neputincioase în fața capriciilor naturii. Mai mult decît atât, ea a încetat să fie considerată ca o problemă specifică a țărilor. Numărul și competența celor preocupati de a căuta, găsi și aplica soluții proprii și specifice acestui mare domeniu de activitate al oamenilor au sporit continuu.

Apropierea agriculturii de știință sau, mai bine zis, pătrunderea științei în agricultură a permis înălțarea improvizărilor și hazardului. În țara noastră acest proces s-a desfășurat în mod mult timp extrem de lent și pe căi întortocheate deși nu au lipsit acei oameni bine intenționați, clar văzați și talentați care au pus bazele școlii românești de agricultură științifică, cum au fost Ion Ionescu de la Brad, P. S. Aurelian, Gh. Munteanu-Murgoci, N. Filip, P. Rigler, I. Atanasiu și alții. Această problemă nu a putut fi rezolvată fundamental decît în anul regimului nostru, deoarece numai acum au fost create condițiile necesare pentru ca rezultatele cercetărilor științifice să fie cu adevărat introduse în practică.

În anii superiori de studii, să știe să-și pună întrebările și să știe cum și unde să caute răspunsurile. A cerceta anumite probleme nu este totul. Trebuie mereu să-ți pui întrebarea în ce măsură rezultatele urmărite pot fi de folos pentru activitatea practică din prezent sau din viitor. Este necesar ca fiecare cercetător să aibă o largă perspectivă în munca sa. Această perspectivă nu se capătă numai prin largirea orizontului științific, ci și din precizarea scopului cercetării și integrarea acestuia în realitatea ce va exista în momentul obținerii rezultatelor. Se impune, de asemenea, ca abordarea problemelor să se facă multilateral și aprofundat; consideră dăunătoare mentalitatea de a clasifica mecanic problemele în mari și mici. Dimensiunile nu sînt în probleme, ci în cel care le abordează și nici un mare cercetător nu a împins artificial hotarele problemelor cercetate de el peste limitele lor firești. Astfel, un

(Continuare în pag. a III-a)

PULSUL ÎNTRECERII SOCIALISTE

Ascensiunea performanțelor

Petroliștii de la Rafinăria din orașul Gheorghiu-Dej au obținut, în împlinirea celei de-a 45-a aniversări a partidului, o importantă realizare în întrecerea socialistă: atingerea, cu mult timp înainte de termenul stabilit prin plan, a principalelor indicatori proiecției la complexul de reformare catalitică și de benzinelor a fost principala realizare care a asigurat îndeplinirea angajamentelor stabilite în întrecerea socialistă. La producția marfă noi am dat pînă în prezent peste plan mai bine de 1 milion lei și am obținut economii suplimentare la prețul de cost în valoare de 914 000 lei.

Succesele dobîndite își au izvorul, înainte de toate, în atenția cu care s-a pregătit punerea în funcțiune a noilor instalații. Cadrele care lucrează aici au fost instruite temeinic dinainte, fiind trimi-

se să lucreze în instalațiile similare de la Rafinăria Brazi. Se evidențiază operatorii Gheorghe Zaharia și Ștefan Popa, meștrii Vasile Dobro și Ioan Voicu care, printr-o muncă perseverentă, au reușit să conducă cu competență instalațiile și utilajele de înaltă tehnicitate ale noului obiectiv industrial. Ținem să apreciem, de asemenea, exigența cu care proiectanții — Institutul de proiectări instalații petroliere Ploiești — a înlocuit documentația tehnică, precum și preocuparea constructorilor și montajorilor pentru executarea unor lucrări de bună calitate.

Petroliștii noștri intensifică întrecerea socialistă pentru a obține în împlinirea aniversării partidului noi și importante realizări în producție.

Nicolae PANTILIE

TRATAMENTUL BALNEAR ÎN STAȚIUNI

În fiecare an sute de mii de persoane pleacă la tratamente în stațiuni. Ținînd seama de faptul că foarte mulți folosesc pentru această așa-numită sezon balnear, respectiv anotimpul cald, am adresat câteva întrebări tov. dr. SERGIU ȘTEFANESCU, directorul Direcției balneo-climaterice din Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale.

— Ce ne puteți spune despre stadiul pregătirilor în stațiunile balneo-climaterice pentru sezonul de vară? Ce prezintă ele nou?

— În stațiunile balneo-climaterice se fac numeroase amenajări și modernizări. Li se adaugă construcții noi de complexe sanatoriale și hoteliere, ce vor contribui la sporirea capacității de cazare și de tratament. La Eforie-Nord va intra în funcțiune o nouă secție de hidroterapie, cu o capacitate de

peste 300 de proceduri pe zi, iar la Eforie-Sud o nouă secție de electroterapie; la Borsec se extind instalațiile pentru tratamentele de nămol, hidroterapie și acid carbonic; la Sovata se vor extinde tratamentele cu nămol etc. Stațiunile au fost dotate cu aparate moderne pentru electroterapie-microunde, impulsuri, ultrasunete, ultrascurte, magnetodifuz, aparate pentru masaj subvacual, mese vibratorii, mese de elongații și altele.

O atenție deosebită s-a acordat conservării și dezvoltării factorilor curativi naturali din stațiuni, care reprezintă o adevărată bogăție a țării noastre. În acest sezon vor putea fi puse la dispoziția bolnavilor noi izvoare de apă minerală la Singerz, Căciulata-Băi, iar la Sinaia pînă la începutul sezonului de vară se vor termina lucrările de aducție a apelor minerale sulfuroase de la izvorul din Valea Ciului. Si unitățile balneo-clima-

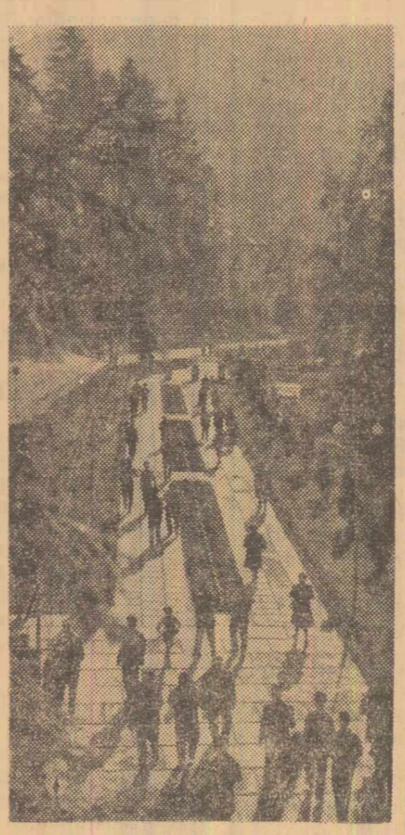
terice pentru copii își vor mări capacitatea, prin deschiderea a 7 sanatorii sezoniere, în afară de cele 10 sanatorii care funcționează permanent.

Ca să putem asigura o asistență medicală de calitate oamenilor muncii veniți la tratament, în acest sezon, se vor detașa în stațiuni circa 370 de medici și alte cadre de specialiști — chimiști, profesori de cultură fizică medicală etc. — și un număr de 560 de cadre medii. Pentru medici s-au organizat cursuri de instrucție cu o durată de două luni.

— În sezonul de vară unele stațiuni cu faimă binemeritată sînt suprasolicitate. Ce s-a întreprins pentru a se crea posibilități de tratament în alte stațiuni cu efect curativ similar?

— Studiile și cercetările balneo-logică, efectuate în ultimii ani, au arătat că într-un număr foarte mare de stațiuni mai mici și, deci, încă nu destul de bine cunoscute, factorii naturali au o valoare terapeutică asemănătoare cu a celor din stațiunile mari și mult solicitate. În circa patruzeci dintre aceste

(Continuare în pag. a II-a)

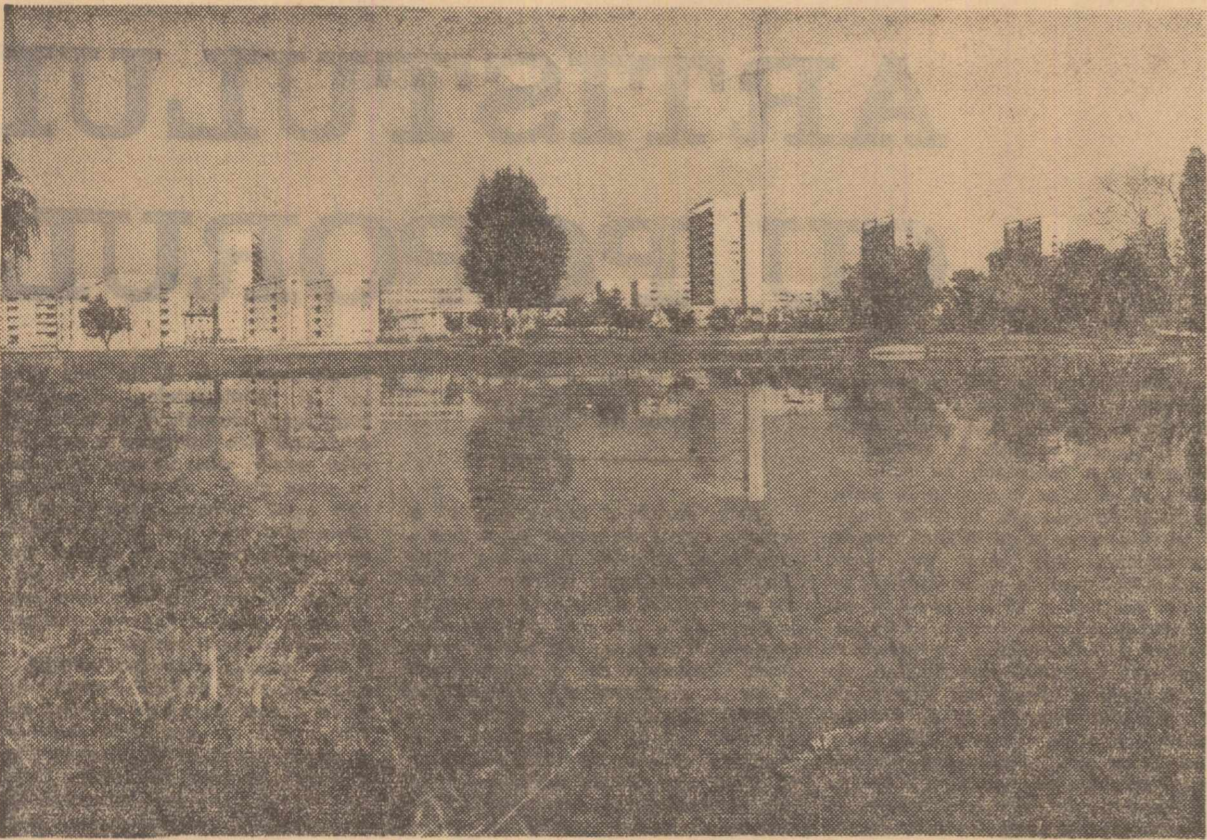

La Sîlcu Moldova

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

Mari demonstrații în Republica Dominicană 10 000 persoane au manifestat cerînd retragerea trupelor străine

Numeroase ceremonii de comemorare a luptătorilor antifasciști în Polonia, Franța și Italia

IN OGLINDA LACULUI. (Blocuri noi de locuințe pe Calea Severinului-Craiova)

Foto: Gh. Vintilă

CUVÎNTUL CITITORULUI „CU CE TE OCUPI DUMNEATA?”

Mă voi referi mai jos la concluziile trase de autorul articolului „Cu ce te ocupi dumneata?”, publicat în numărul 6942 al „Șcintei”.

Parazitul, element asociat prin definiție, este înflăcărat din ce în ce mai rar, dar existența lui nu dovedește că în unele compartimente ale vieții sociale el găsește un teren prielnic de activitate. Sintem indignați că profită de lipsa noastră de timp și ne oferă serviciile sale, dar oare este o realitate pentru cetățeanul interesat de rezolvarea unor probleme personale, mărunte dar cotidiene, în special în domeniul împlinirii nevoilor social-culturale. De aceea se impune extinderea și diversificarea serviciilor publice, indispensabile vieții civilizate moderne, înalt paraziții să-și piardă terenul de activitate.

Ne deranjează o anumită clientelă juvenilă și matinală (sau nocturnă) din restaurante prin căsăși existente în cadrul societății noastre. Existența ei este susținută (dacă nu încurajată) de oameni care nu sînt rușii de colectivitate și cărora trebuie să le reamintim de obligațiile cetățenești, de obligațiile sociale pe care le au și de răspunderea morală, dacă nu juridică, față de această linie. Cel puțin asupra acestor persoane putem acționa, ca paraziții să-și piardă climatul favorabil și ocrotitor.

Parazitul nu este obligatoriu un delinvent, dar, în mod fatal al este un contravenient la morală noastră socialistă, avînd în schimb propria lui „morală”, cu noțiuni preciz definite despre bine și rău, despre ceea ce este moral și ceea ce este imoral. El acționează uneori cu convingerea că modul său de viață nu este mai puțin „cinstit” decât al altora și această convingere îi este alimentată de indiferența celor din jur, care-i dau astfel posibilitatea de a se manifesta. Deci, această posibilitate trebuie restînsă și înlăturată, pentru a putea reduce acești oameni în circuitul firesc al relațiilor sociale, în care

efectul educativ al vieții colective își va spune cuvîntul.

I. DIMA
procuror

Sticle cu chirie

Și pe la noi unii indivizi s-au „calificat” într-o „meserie” ciudată. Cu un cos de sticle goale de diferite capacități, se plasează lângă o unitate comercială care vinde vinuri pentru acasă. Cei care doresc să imprumute o sticlă plătesc îngelosului „pierde-vară” o „taxă” — mai mică sau mai mare, în funcție de durata folosirii ei de către „client”. Bineînțeles că sticlele sînt închiriate de cei ce vor să consume vinul pe loc, în ciuda normelor comerciale de desfacere a produselor de destinație respectivă. La puțin timp după ce au fost serviți cu „ambalajul” necesar și au consumat un pahar mai mult, ei încep să vocifereze, deranjîndu-și alții pe cei ce locuiesc pe-aproape, cit și pe trecători.

Ciudat este faptul că n-am văzut niciodată ca vreun lucrător al Miștilor economice sau al Direcției comerciale să-i pună la punct...

Petre CONSTANTIN
loșii

Profituri ilicite

Oameni care nu aduc în nici un fel un aport personal la munca socială, dar care se ocupă cu tot felul de speculații, nu prea pot fi înținuți la Cîmpulung.

Ce ne facem însă cu o altă categorie după părerea mea un flagel tot atât de dăunător ca și prima, cu singura deosebire că exponenții acesteia sînt încadrați în cîmpul muncii, în posturi pe care însă le folosesc drept paravan pentru profituri personale ilicite? Este vorba de pildă de unii lucrători din comerț, care vînd pe sub mîna cu supraapreciat, realizînd astfel veniturile care întrec cu mult salariile lor.

Alexandru PACURARU
Cîmpulung

FEMEIA

Dragostea maternă — FACTOR EDUCATIV

Valentina RADU
cercetător principal
Institutul de psihologie

Dragostea maternă este nu numai un sentiment natural ci și un izvor de noi energii afte pentru mamă și pentru copil. Dar ceea ce observăm mai greu și constatăm abia foarte frîziu, uneori din nefericire prea frîziu, este faptul că lipsirea copilului de dragostea mamei ca și copilăria lui cu o dragoste corbă au efecte dintre cele mai grave asupra dezvoltării viitorului cetățean.

Copilul cu cit este mai mic cu atît este mai dependent de cei mari și în primul rînd de mama sa, de la care așteaptă o crotire și atenție. Dar o crotire copilului de către mamă nu este numai organică. Mama nu este pentru copil numai sursă de hrană și de alinări; ea îi asigură copilului și primii pași în societate și dacă dragostea maternă este pătrunsă de conștiință cetățenească, poate rămîne un sprijin de nădejde al copilului chiar cînd acesta trece de pragul copilăriei. Individul maturității sociale a mamei este dat tocmai de măsura în care afliuțiile ei față de copil sînt dominate de imaginea că micuțul de estăzi va deveni cetățean. Dacă copilul este ferit de orice griji, cocoloșit, va ști el oare să răspundă mîine la cerințele sociale și profesionale în care va fi angajat independent de voința mamei? Dacă adolescențului i se dau bani și îl este încurajat să se dădă de a-și avea fără să știe de unde provin va fi el în stare mîine să muncască onest și cu pasiune să nu ceară altora „sprijin”? Dacă el singur nu învață măsura ostentivă personală, da unde va putea mai frîziu să găsească resurse pentru a o face așa încît să fie un om demn? Acestea și încă multe alte întrebări sînt de neapărat de sentimentul dragostei materne.

Lipsirea copilului de înțelegere și dragostea mamei nu este cu nimic mai rea decât dragostea fără exigențe, dragoste din care viitorul copilului este eliminat. Așa cum în orice activitate constructivă comparăm

ce am întreprins cu ce am obținut și dacă observăm greșeli sîntem datori să le reparăm și în relațiile dintre mamă și copil cele mai bune măsuri se bazează pe cîntărirea atenției a faptelor în balanța binelui și răului. Nici lenea, nici indisciplina, nici impulsivitatea, într-un cuvînt nici una din trăsăturile negative ale copilului nu apar din șanin ci se construiesc treptat. Încetul cu încetul și sub ochii noștri. Cu cit le vom observa mai devreme cu atît vom putea să le corectăm mai ușor, fără ca dragostea noastră să fie înlocuită prin răcoala și înăsprire.

Exigența în educație nu numai că nu exclude dragostea ci, dimpotrivă, o implică. În educație a nevoie de multă dragoste. Se recomandă ca meseria de profesor sau educator să nu fie îmbrățișată de acei oameni care nu se simt atrași de copii, pentru care copilul sînt în general doar o sursă de deranj și osîneală. Dar ce se poate recomanda femeilor care eventual gîndesc astfel și totuși au copii? Existența copiilor obligă la dragoste, care să asigure copilului climatul necesar pentru o cit mai bună dezvoltare. Situația de a fi mamă atrage după sine nu numai asigurarea respectului și ocrotirii din partea societății ci și un lung șir de îndaloriri și exigențe dar a căror nerespectare poate orîmi cea mai gravă pedeapsă umană: sentimentul amar al nemulțumirii pentru ceea ce și dai societății. Iată de ce mama trebuie să privească dragostea față de copil ca pe un factor educativ.

Una din condițiile fundamentale ale copilăriei deline este bucuria. La noi totul este pregătit pentru a oferi tinerilor generalii nemăsurate bucurii: școli arătătoare, ocolirea sînmîții, protecția mamei etc. De aceea neînțelegerea drăcoaselor materne ca o împingere strînsă dintre iubire și nepermis de a abate nepermis de la regulile vieții noastre sociale.

Văd uneori pe strădă la ora 10-11 seara grupuri de copii mari și mici laolaltă, la-am întrebă pe citiva, dintre care cel mai mare să fi avut 9 ani, de ce sînt pe strădă la această oră? Ne-au trimis părinții — au răspuns ei. Au mustrări. Comentariile sînt de prisos.

Serviciile de asistență socială care în prezent au mai mult sarcini de ordin medical ar putea avea, după părerea mea, un rol mai mare în cunoașterea raportului părinți-copii. Aceste rapoarte mi se par a fi un vast cîmp de investigație mai ales pentru cercetarea pedagogică.

Învățămîntul de cultură generală cuprinde în țara noastră toți copiii. Dar putem noi afirma că toți acești copii își dezvoltă integral afliuțiile, capacitățile și faie școlară de viață? Nu cumva tratamentul educativ din familie — în care modul de înțelegere a dragostei materne își are partea sa de contribuție — nu cumva acasă tratăm, uneori strivind bucuria, altele favorizînd libertinajul, determină multe din insuccesele școlare ale copiilor?

După părerea mea cercetarea raporturilor părinți-copii, copii-davollere trebuie să constituie un teren de acțiuni practice de adîncime cerute de telurile noastre de construcție socială.

După părerea mea cercetarea raporturilor părinți-copii, copii-davollere trebuie să constituie un teren de acțiuni practice de adîncime cerute de telurile noastre de construcție socială.

Un celălean ne-a povestit că, ducîndu-se să-și cumpere un frigider într-un magazin al orașului Curtea de Argeș, a rămas profund indignat de modul în care sînt păstrate mărfurile. Deplasîndu-se, pentru alegerea obiectului, în depozitul magazinului, i-a apărut în față un tablou greu de închipuit: oale peste grămadă se aflau acolo frigider, aparate de radio, mașini de spălat rufe, biciclete. „Astă-mărfa, este vă oform!” — i-a spus fără pic de jenă gestionarul. Cum este posibil să se dea pe mîna unor oameni responsabili asemenea valori? — se întrebă, pe bună dreptate, cumpărătorul.

În depozitul respectiv mărfurile stău așa cum ni s-a povestit. Mai mult, deasupra lor au fost așezate și niște lemne. Dar nu numai aici, ci și în alte depozite vizitate lipsește buna orînduire. Care sînt cauzele și cine se face răspunzător de această stare de lucruri?

Încercăm să aflăm răspuns în biroul directorului adjunct al O.C.L. Mixt din Curtea de Argeș.

— Poate acum, cu vînzările de sezon, mărfurile să fie puțin deranjate, admite el. Încolo...

Îi vorbim despre mărfurile valoroase, care s-au degradat din cauza proastei depozitări. Merceologul care ne însoțise prin depozite confirmă constelările noastre. Cele auzite au declanșat o reacție violentă din partea directorului.

— Tu ce păzești acolo? Îi apostrofează el furios pe merceolog. În loc să informezi conducerea, informezi ziarul?

Sosesc apoi directorul principal al O.C.L. și șeful serviciului comercial. Are loc o discuție interminabilă. Se găsesc scuze, se emit pretenții, se dau asigurări. Discuțiile însă conduc spre cîteva concluzii certe. Prima: conducătorii acestei organizații sînt prea puțin preocupați de modul în care sînt păstrate mărfurile. Desi se așază în repetate rînduri de gestionari că prin acoperșul celor două depozite ale magazinelor de produse casnice pălîndu ploaia, măsurile înfrîzite. Într-una din încăperile magazinului universal din localitate, confecțiile sînt așezate pe jos. Cele două referate, prin care se cere procurarea de scinduri pentru confecționarea

O SCRISOARE DE LA CURTEA DE ARGES

ESTE DEPOZITUL O CASĂ AGREABILĂ PENTRU MARFĂ?

unor rafturi, nu au fost luate în seamă de conducerea O.C.L.

O a doua concluzie se referă la folosirea și gospodărirea spațiului comercial existent. De doi ani, O.C.L. dispune de un depozit de mare capacitate. Vizitîndu-l, observi că nici jumătate din capacitatea lui nu este folosită, în vreme ce în alte părți mărfurile sînt înghesuite și se degradează. „S-au luat măsuri să fie aduse aici mărfuri de volum mare” — ni se explică. De ce nu sînt însă în depozit aceste mărfuri, nu ni se mai poate explica.

În unitățile comerciale din Cîmpulung Muscel, mărfurile sînt așezate pe unde se nimereste — în ganguri, prin curți și în alte locuri, uneori direct sub cerul liber; sau sînt înghesuite unele peste altele în magazine.

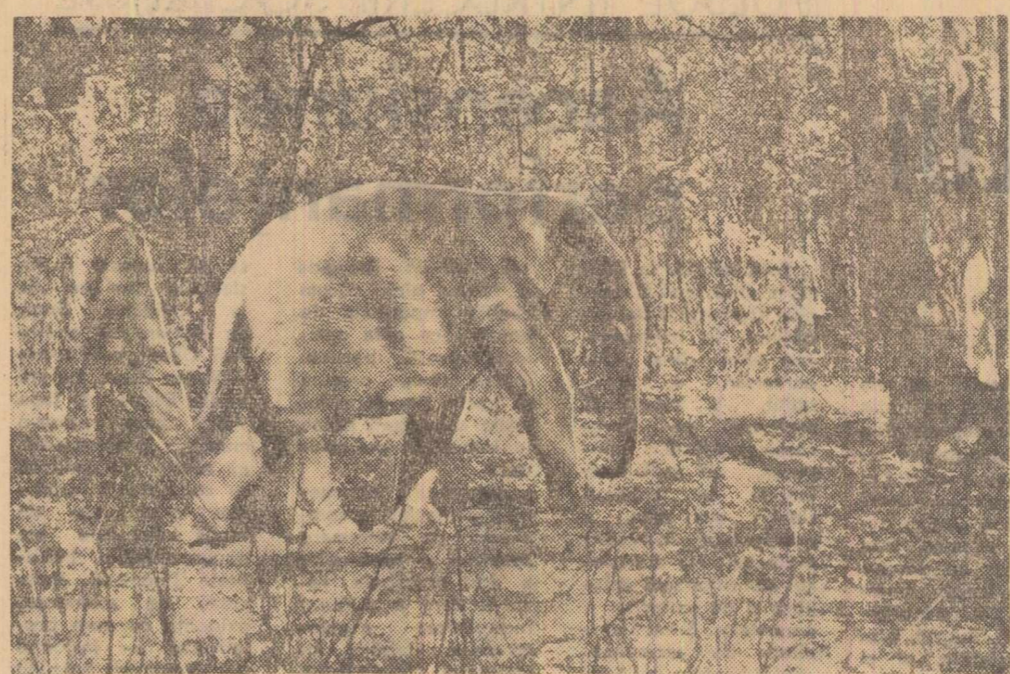
Nu este normal cum procedăm, confirmă directorul comercial al O.C.L. Cîmpulung Muscel. Dar, de multe ori, spațiul pe care-l avem devine neîncăpător. După mine, problema îmbracă mai multe aspecte și anume: 1) unele mărfuri (biciclete, motoare, anumite tipuri de mobilă etc.) nu sînt trimise de către furnizori, pe baze contractelor încheiate cu forul

nostru tutelar, nu întotdeauna cînd ne sînt necesare; 2) livrarea se face adesea neritmic; 3) cu unele cantități în plus, la mărfuri din cele mai căutate, ne aprovizionăm și noi cu bună stîință; mai bine să prisoesească.

Sigur că trebuie să prisoesească. Așa cum se sublinia în constătuirea pe țară a lucrătorilor din comerț, o aprovizionare ritmică și într-un sorti-

După cum se vede, în culisele unor magazine din Curtea de Argeș și Cîmpulung Muscel, cit și din alte localități ale regiunii Argeș, se fac simțite serioase deficiențe în depozitarea și păstrarea mărfurilor. Ele se soldează cu paguba pentru economie și pentru consumatori. Toate acestea dovedesc grave slăbiciuni de organizare și gospodărire din partea unităților comerciale respective, lipsă de răspundere din partea gestionarilor și șefilor de magazine. În același timp, se pune problema responsabilității organelor regionale de resort. Apare clar că ele nu au exercitat controlul cuvenit, că în muncă lor se fac simțite o atitudine de toleranță față de încălcarea unor reguli elementare de comerț și bună gospodărire, o îngăduință pe care nu și-o poate permite nimeni față de daune materiale aduse unor valori importante, realizate cu trudă de industrie și destinate aprovizionării populației. Iată lucruri care trebuie luate în considerație la stabilirea măsurilor ce se impun pentru înlăturarea deficiențelor semnalate și a întregului lor cortegiu de consecințe.

Gh. CIRȘEA
coresp. „Șcintei”

Unul din elefanții Grădinii zoologice de la Băneasa într-o plimbare matinală

Foto: S. Cristian

Tratamentul balnear in stațiuni

(Urmare din pag. 1)

stațiuni de interes local, secțiile de sănătate ale sfaturilor populare asigură bolnavilor condițiile necesare unui tratament de calitate, sub supraveghere medicală.

Se recomandă pentru cei suferinzi de afecțiuni reumatice și următoarele stațiuni locale: Someșeni și Cojocna (lîngă Cluj), Lacul Sărat (Brăila), Sărata (lîngă Deva), Sîngeorz de Mureș, Turda-Băi, Calacea; pentru cei suferinzi de afecțiuni digestive — Sărata Monteoru, Malnaș, Săcelu; pentru afecțiuni cardio-vasculare — Jigodin, Ozunca, Covasna etc. Nu este lipsită de interes pentru cei suferinzi și inițiativa O.N.T. „Carpați” care, la cerere, în termen de 24 de ore organizează pentru solicitanți trimiteri la tratamentul cu masă și cazare în diferite stațiuni locale. Ar fi necesar ca medicii care indică tratamentele să recomande și aceste stațiuni.

La aceasta s-ar mai putea adăuga și alegerea corectă, sub îndrumarea medicală, a sezonului propice pentru tratamente. Deși în cursul anului trecut în stațiuni s-au făcut circa 9 milioane de tratamente, aproape trei pămîni din acest număr s-au făcut în perioada lunilor de vară. Or, ceea ce adeseori bolnavii nu știu, stadiul și forma de boală necesită uneori condiții climatice speciale. De pildă, în tratarea afecțiunilor cardio-vasculare și digestive se obțin rezultate mai bune în sezonul rece sau de trecere, de exemplu, aprilie și mai; aceasta se explică și prin aceea că în aceste anotimpuri și bolnavul este mai preocupat de tratament și mai puțin distras de tentațiile pe care le oferă concediile de vară.

Interviu realizat de
Al. PLĂIEȘU

Bumerrang nu răspunde la apel

— Bumerrang!
Nimic.
— Bumerrang, o-auzi? Unde ești?
Iar nimic.
Unde e Bumerrang? De ce nu răspunde cîinele electronic la apel? Ca să dezlege misterul. N. T. își scoase cu un clește de cule numărul de la poartă, îl înmulți cu 3.14, îl împărți la doi și după ce află rezultatul se uită sub pat. Bumerrang zăcea acolo legat în lanțuri.
— De ce nu răspunzi cînd te strig?
Cîinele nu putea să răspundă, pentru că avea un căluș în gură. N. T. l-a scos cu tirbuzonul și astfel Bumerrang începu să vorbească.
— Am pătî-o, stăpîne.
— Cum ai pătî-o? Cine te-a legat, cine ti-a băgat călușul în gură?
— Dumitru Pavel, care-i șeful secției preparatîi de la Filatura Românească de Bumbac.
— Ce-a avut cu tine?
— Nu știu. Treceam prin fața filaturii și Pavel a tăbărit pe mine, m-a legat mi-a băgat călușul în gură, ca să nu mai pot vorbi și abia am ajuns acasă, tîrîs.
N. T. își scoase papagalul din colivie, îl făcu o injecție cu drojdie de bere, ca să crească. Și cînd acesta deveni vultur, îi ascuți ghearele cu o pîlă de unghii nr. 5 și-i zise:
— Din pămînt, din țărba verde, mi-l scoti pe Dumitru Pavel. În trei minute să-mi fie cu el aici, altfel ai încurcat-o.
Cînd ceasul cu nisip anunța scurgerea celor trei minute, vulturul lui N. T. sosi.
— Stăpîne, zise el, nu l-am scos nici din pămînt nici din țărba verde, ci din restaurant „Ialomniciora”. Să nu-l clatină că ametește.
N. T. trecu direct la întrebări.
— Cetățene Pavel, ce-ai avut cu cîinele meu electronic?
— Care, Costache?

Un cumnat pe post de aparate de laborator

N. T. primi zilele trecute o telegramă cu următorul text: „Noi, salariații spitalului din Tr. Severin, vă invităm să ne faceți o vizită în ce scop? Să vedeți niște instalații de laborator aduse din import. Sînt formidabile aceste aparate. Veniți urgent. N-o să regretați în schimb o să regretați cumnatul...”
„Care cumnat?” se întrebă N. T. și numai din cauză de cumnat se deplasa la Tr. Severin. Îl întrebă pe un salariat al spitalului.
— Aveți aici niște aparaturi de laborator cu cîntec?
— Da.
— Unde sînt? Le pot vedea și eu?
— În clădirea aia.
N. T. se duse în clădirea aia și găsi un cetățean tîlănit pe un pat.
— Mă țerții, se scuză N. T. Sînti, eu am venit să văd aparatele de laborator care v-au sosit din strălăitate.

N. T. și Vracul din Zorleni

— Eu sînt!
— Ce?
— Eu sînt aparatele. Cu cine am onorează?
— Dumneavoastră sînteți...
— Da, Dumneata cine ești?
— Palatul Telefoanelor, zise N. T. și se retrase cîțiva pași.
— Lasă-te domnule de bancuri de-astea învechite. Chiar vrei să vezi aparatele?
— Chiar.
— Du-te la magazine. Sînt acolo împachetate.
— Dar de ce le țineți împachetate? De ce le-ați comandat, de ce ați investit bani în ele, dacă nu le întrebunțati?
— Pentru că eu sînt cumnatul directorului acestui spital.
— Și?
— Și ați timp cit îi sînt cumnat, aparatele nu vor intra în funcțiune.
— De ce?
— Pentru că în această cameră, unde locuiesc eu, vor să instaleze aparatură.
— Dar dumneata el locuiești, la cîțiva kilometri de aici, de ce nu locuiești acasă la dumneata?
— Pentru că nu vreau.
În fața acestui argument îmbrăteabil N. T. se liniști și se duse la directorul spitalului să-și controleze tensiunea...

Nicuță TĂNASE

— Să trecem la chestiune. Nu mi-ai intrat în casă, așa de florile mărului. Ce ai pe suflet?
— Am citit într-un foliolet de-al tău că ti-ai construit o lunetă care apropie de cîteva mii de ori. Fii drăguț, te luneta și îți iesu pe balcon.
Ieși cu luneta pe balcon și o îndreptă conform indicațiilor Lunei șer Zorleni-Birlad.
— Ce vezi în casa aia? Îl întrebă Luna.
— Un om. Stă pe scaun, iar altul se învîrtește în jurul lui. Ce se petrece acolo?
— Cel care se învîrtește este vracul Iordan Gă-lăteanu.
— Și ce-l face acelu om de ce se învîrtește în jurul lui?
— Îl descinț! Îl face vrăjitor! De multî ani acest exorc trăiește numai din vrăji îl păcălește pe creștîd. Cum aude că s-a îmbolnăvit unu, se și dăre la el și în schimb unor sume de bani le promite că-l face sînmîșos.
Eul N. T. nu-i veni să creadă că într-un oras ca Zorleni mai pot exista oameni care să creadă în vrăjitorii. Se urcă în mașina lui cu patru roate și una de rezervă și bătu la ușa vracului.
— De ce suferi? Întrebă vracul.
— Am fost un Pseudochinehethicos intercostal dreptă am fost pe la toți medicii, dar fără nici un rezultat. Poti face ceva?

Vrăjitorul închise ochii. Întinse amîndouă mîinile spre tavan, și în timp ce dădea ocol și bolborosea niște cuvinte de neînțeles mai zise:
— Scoate o hirtie de o sută, ori patru de douăzeci și cinci, dar vezi ca seria bancoanelor să fie fără de sot.
N. T. se conformă și vracul se alese cu... o citatie la tribunal: Înselătorie!

N. T. trimise apoi o scrisoare de mulțumire cadrelor medicale din Zorleni și Birlad, care, după cum vedeti, își desfășoară munca de educație sanitară cum nu se poate mai bine. Le mulțumi cu lacrimi în ochi că se făcu bine de Pseudochinehethicos intercostal dreptă!

P A G I N A E C O N O M I C Ă

În cooperativele agricole din regiunea Ploiești

POATE FI ÎMBUNĂȚITĂ EVIDENȚA CONTABILĂ?

Pentru ca evidența contabilă în cooperativele agricole să fie ținută „la zi”, să se transforme într-un instrument puternic de organizare și control al activității acestor unități, este necesar ca în fiecare cooperativă să existe, pe de o parte, un număr responsabil de contabilitate și socotitori, iar pe de altă parte, aceste cadre să aibă cunoștințe temeinice. Care este din acest punct de vedere situația în regiunea Ploiești?

„In anumite cooperative — ne spunea tov. DUMITRU PRAJOVSCHI, director adjunct la sucursala din Ploiești a Băncii Naționale — există prea puțini oameni pentru a putea ține corect evidența contabilă. Ar fi necesar un act normativ, care să indice numărul contabililor ajutoși și al gestionarilor din cooperative, în funcție de mărimea fiecărei unități, de specificul producției etc.”

Este o propunere care merită să fie studiată cu atenție. Interesantă ni se pare și sugestia de a asigura, treptat, cooperativele agricole care au nevoie, contabilii șefi cu pregătire superioară, în stare nu numai să organizeze corespunzător evidența, dar și să interpreteze datele ei, să furnizeze consiliilor de conducere concluziile ce se desprind în vederea îmbunătățirii activității economice și financiare a cooperativei.

„Consider necesar — arăta tov. NICOLAE TEODORESCU, de la Uniunea raională a cooperativei agricole Mizil — ca încă de pe acum să se recruteze din rândurile absolvenților școlilor medii tehnice și de cooperativă, dornici să se perfecționeze în continuare la Institutul de Științe Economice. Într-un comunei respective, după terminarea facultății, ei vor putea să acorde un ajutor calificat consilierilor de conducere”.

Desigur, soluția aceasta nu trebuie deloc neglijată. Important este însă ca, în cadrul regiunii, să se întreprindă asemenea măsuri care să asigure creșterea continuă a pregătirii profesionale a cadrelor existente în cooperativele agricole. Este adevărat că, în regiunea Ploiești, un număr însemnat de contabilii-șefi, contabilii ajutoși și socotitori au fost școlariști timp

de șase, nouă sau douăsprezece luni și instruiți periodic, oricâteori s-a simțit nevoia. Datorită acestor măsuri, precum și ajutorului primit la fața locului, din partea multor cadre și-au ridicat nivelul cunoștințelor profesionale. Totuși, în direcția pregătirii lor mai sînt încă destule de făcut. Să dăm cuvîntul participanților la ancheta noastră.

GHEORGHE UNGUREANU, vicepreședinte al Uniunii raionale a cooperativei agricole Mizil: „Contabilii-șefi din cooperativele noastre agricole sînt cu toții școlariști. Ei au însă un grad de pregătire destul de diferit. Acest lucru este scăpat din vedere atunci cînd se organizează instrucțiunile. Ar fi nimerit ca aceste instrucțiuni să se organizeze diferențiat, pe grupe, în funcție de gradul de pregătire a contabililor”.

În regiune sînt și cazuri cînd lectorii parcurg în fugă materialul expus, nu dau explicații suficiente de amănunțite și la un nivel corespunzător, ceea ce îngreunează însușirea diferitelor cunoștințe de către contabilii șefi prezenți la instrucțiuni.

O preocupare mai mare trebuie să existe pentru instruirea celorlalte cadre: contabilii ajutoși, socotitori, gestionari, astfel încît să fie bine pregătite în problemele de întocmire a documentelor, de înregistrări, de respectare a graficului de circulație a actelor etc.

Îmbunătățirea evidenței contabile în cooperativele agricole depinde și de ajutorul acordat de către inspectorii contabilii, de controlul exercitat de consiliile de conducere și organele raionale.

În cooperativele agricole evidența contabilă analitică se ține pe

registre. Părerea unora dintre participanții la ancheta noastră este că acest sistem este greoi, învechit. O cooperativă agricolă utilizează, într-un an, pentru contabilizarea analitică 10—20 de registre de evidență. Dacă s-ar folosi fișe, ar fi suficiente maximum 200—250 de imprimare care, grupate în cartoteci, ar permite ținerea evidenței în condiții mult mai bune, cu un consum de timp incomparabil mai mic. Poate că această soluție mai comportă discuții. Problema simplificării evidenței, ușurarea ținării ei merită să fie însă studiată de către organele de resort.

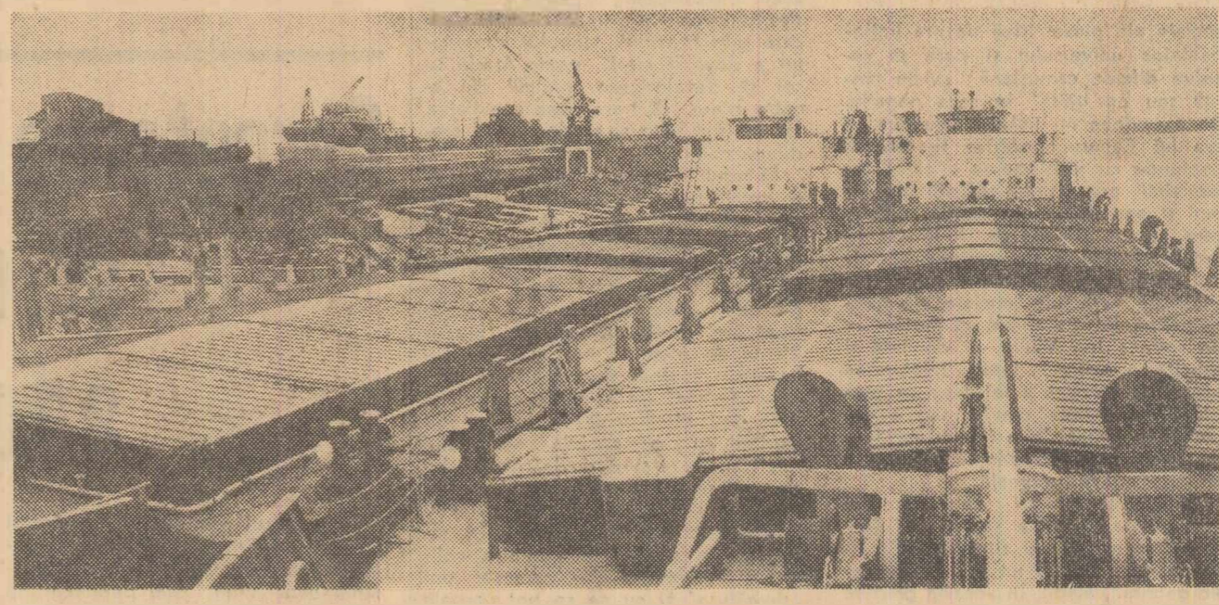
Multe dintre deficiențele existente în prezent în organizarea și ținerea evidenței sînt cauzate de controlul insuficient exercitat asupra activității contabililor. Sînt semnificative în această privință cele relatate de tov. **CONSTANTIN MIȘCĂ**, președintele cooperativei agricole din Bucov:

„Acolo unde consiliile de conducere și mai ales președinții nu se interesează de ținerea corectă a evidenței, „fug” de asemenea probleme, nu controlează activitatea contabililor, îi lasă să facă ce vor, treburile nu merg bine”.

Neîndeplinirea cu conștiinciozitate de către unii contabilii a sarcinilor care le revin se datorește, uneori, și stilului de muncă al organelor locale. Dacă ei ar fi fost controlați mai des, dacă ar fi fost trași la răspundere atunci cînd au greșit, desigur că multe dintre deficiențele care se mai semnalează la unele cooperative puteau fi înlăturate. Participanții la ancheta noastră scotocesc necesar ca organele locale agricole să înceteze-

nească regula de a analiza, lunar, împreună cu toți contabilii-șefii din raion, felul cum se ține evidența în cooperativele respective. Răspunderea pentru îndeplinirea corectă a îndatoririlor care le revin ar crește mult. Totodată, ele, și în deosebi uniunile raionale ale cooperativei agricole, au datoria să ajute pe membrii consiliilor de conducere și pe președinți să înțeleagă că evidența contabilă nu este un domeniu de activitate rezervat exclusiv contabililor, că ei sînt la fel de interesați în cunoașterea amănunțită a modului cum se lucrează în acest sector.

Radu ATANASESCU
Const. CAPRARU

La Șantierul naval din Olenița se execută ultimele finisări la două molnare lansate la apă (Foto: Agerpres)

O noutate în domeniul

materialelor de construcție

„Profile U din sticlă”

La Institutul de cercetări și proiectări pentru construcții și materiale de construcții a fost realizat pentru prima dată la noi în țară un nou produs denumit „profile U din sticlă”, care va putea fi utilizat la acoperișul clădirilor, la confecționarea pereților halelor industriale sau altor obiective.

Profilele U sînt foarte rezistente la intemperii, rezistă la izolație termică bună, dau efecte de lumină difuză, se pot monta rapid cu un număr redus de suporturi de susținere. Ele au și alte avantaje economice.

Noul produs, conceput de ing. Dumitru Tenulescu, de la Institut, în colaborare cu maestrul Otco Kulman, de la Fabrica de sticlă din Săceni, a trecut cu succes probele experimentale și va intra în curînd în fabricație de serie pe linia de geam laminat existentă la Săceni.

Matrițarea oțelului lichid

Deși este una dintre cele mai vechi metode de prelucrare a metalelor, deformarea plastică la cald și la rece nu s-a bucurat decât în ultimele decenii de atenția ce a fost acordată procedee-

zeze în mod curent o înaltă precizie a pieselor, un procent minim de rebuturi și deșeuri, o înaltă productivitate a muncii și un preț de cost redus.

Cercetările specialiștilor în acest domeniu continuă să fie îndreptate spre găsirea unor noi căi de fabricare a pieselor. O asemenea metodă modernă este MATRIȚAREA OȚELULUI LICHID. La noi în țară s-au făcut unele cercetări pe această temă — și anume la Combina-

tul siderurgic-Reșița, pentru alame și bronzuri, și la Institutul politehnic Cluj, pentru piese din aluminiu.

În ultimul timp, la Institutul politehnic-Brașov și uzinele „Tractorul” s-au întreprins studii și încercări inedite privitoare la matrițarea oțelului lichid. Topirea s-a făcut într-un cuptor clasic. S-au folosit matrițe nedemontabile, încălzite în prealabil la 400°C și unse cu ulei amestecat cu grafit, iar operația a decurs în patru faze principale succesive. Spre deosebire de turnarea sub presiune, metalul topit și cit mai fluid s-a turnat direct în cavitatea matriței, a cărei formă este identică cu a piesei pe care vrem s-o obținem. Alimentarea cu oțel lichid s-a făcut cu cantități dozoate, stabilite în funcție de factorii de care se ține în general seama la calculul carității de metal. A urmat presarea, dar numai după ce, prin răcire, lichidul a devenit viscos; apoi, formarea și cristalizarea metalului în locaș și, în fine, menținerea piesei sub presiune, timp de câteva secunde, în funcție de compoziția oțelului.

Din analizele metalografice (chimice și mecanice) comparative, făcute la piese similare executate prin matrițare clasică și prin noua metodă, rezultă că în primul caz fibrajul este mai bun, lucru explicabil dacă ținem cont de legile curgerii metalului și de cele ale plasticității. În schimb, în cazul matrițării lichide includiunile nemetale sunt punctiforme, pe cînd în cazul celei clasice ele sînt alungite și doar parțial punctiforme. Sub acest aspect piesele obținute prin matrițare lichidă sînt deci mai bune. Analizele chimice sînt identice, dar rezultatele probelor mecanice arată că rezistența la rupere a pieselor obținute prin matrițare lichidă este cu circa 10 la sută mai mică decât cea obținută prin matrițare clasică.

Comparativ cu turnarea sub presiune și matrițarea clasică, noua metodă prezintă o serie de avantaje. În deșă, prin matrițarea metalului lichid se obțin piese de complexitate medie, cu structuri și proprietăți mai bune decât ale celor turnate și apropiate de cele obținute prin matrițarea clasică. Adăosul de prelucrare este mai mic decât în cazul matrițării clasice la cald; în plus, bavurile au dimensiuni mult mai reduse, iar în unele cazuri pot lipsi complet. Și efortul necesar pentru obținerea pieselor este mult mai mic decât în cazul matrițării clasice. Consumul de metal pentru matrițe este și el mai mic, deoarece pentru obținerea unei piese nu mai sînt necesare matrițe cu mai multe locașuri (pregătitoare și de finisare). Aceste matrițe nu sînt atât de solicitate ca cele clasice. Experiențele arată că se pot obține piese din orice material și aliaj, metoda permițînd umplerea matriței mult mai bine decât în cazul procedeei clasice. Nu mai este nevoie de semifabricate laminate, metalul lichid necesar luîndu-se, cum am văzut, direct de la utilajul de topire.

Iată suficiente motive care îndeamnă pe specialiști să se ocupe cu stăruință de perfecționarea acestui „nou născut”, pentru ca metoda să-și găsească o tot mai largă aplicabilitate în uzinele constructoare de mașini.

Conf. ing. Alexandru MANIU
Institutul politehnic — Brașov

Concursuri republicane pentru unitățile crescătoare de animale

În cursul anului trecut au fost organizate concursuri republicane pentru creșterea vacilor de lapte, îngrășarea taurinelor și a porciilor, la care au participat 957 de unități agricole socialiste. Recent, în urma verificării rezultatelor obținute, o comisie centrală de specialiști din Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativei Agricole a acordat premii și mențiuni unui număr de 34 de gospodării de stat și cooperative agricole. Printre unitățile câștigătoare se numără G.A.S. Pădureni-Banat, cooperativele agricole Polana-Doșta, Văda-Crisana, Călărășii-Cluj și altele. De menționat că mulgătorul Simion Uscăc, de la Cooperativa agricolă Cîlnic, raionul Sebeș, care a obținut în medie 5.100 l de lapte la un lot de vaci, a primit un premiu special. Concursuri asemănătoare se organizează și în acest an.

Cînd nepăsarea face casă bună cu lipsa de prevedere

Există la Uzina de produse sodice din Ocna Mureșului un funicular. Construcția lui a început în 1954 și a durat pînă în 1960, cînd a fost pus în funcțiune. Funicularul a fost construit în scopul soluționării problemei aprovizionării cu calcar a uzinei. Din păcate, scopul nu a putut fi atins. În practică s-a dovedit că funicularul nu corespunde condițiilor și de aceea, la 31 decembrie 1963 a fost trecut... în rezervă. O primă întrebare — pe ce bază Ministerul Industriei Chimice a dispus trecerea acestui utilaj — care a costat 24 milioane lei — în rezervă?

— Din cauza lipsei de prevedere a ministerului nostru, a unor specialiști din C.S.P. și I.P.R.A.N. — București, noi, cei de la Ocna

Mureșului — ne-a spus tov. VASILE MINĂSCURȚĂ, inginerul șef al uzinei — sîntem nevoiți să plătim gratuit, pentru amortizarea, cite 2 milioane lei anual. Nu numai că pentru construirea acestei instalații s-au cheltuit bani grei, dar utilizarea funicularului este total neeconomicoasă. Actualul sistem de deservire a cuptoarelor de calcar, realizat din fonduri de mică mecanizare, care vor fi recuperate în citiva luni, satisfac pe deplin nevoile producției.

— Dacă fiind această situație, ce credeți că se poate face cu funicularul?

— Funicularul e inutil și, repet, nu poate fi utilizat. Așa cum se spune, s-a născut mort.

— Mai mult nu ne-a mai relatat interlocutorul. Firesc ar fi fost ca conducerea uzinei, dar mai ales direcția tutelară din minister, să nu aibă liniște pînă cînd nu găseau o cale de folosire sau de recuperare a fondurilor materiale și bănești „înghetate” în funicular. Nu s-a procedat așa. S-a ales, în schimb, cea mai ușoară soluție — trecerea în rezervă, fără nici o justificare, a instalației — o soluție de compromis, o improvizație care să acopere cit de cit lipsa de răspundere ce a determinat înroșirea banilor statului. În realitate, această „soluție” face să se irosească în continuare fondurile, deoarece se plătesc amortizările care grevează inutil uzina.

— Cu doi ani în urmă — ne-a spus inginerul șef adjunct mecanic al uzinei, VICTOR CORDEA — la cererea noastră insistentă, specialiștii ai Direcției generale a industriei chimice organice, ai I.P.R.A.N. au analizat împreună cu noi ce se poate face cu acest funicular. S-au preconizat trei soluții, printre care reconsiderarea destinației funicularului.

— Și care este cea mai avantajoasă?

— Fără îndoială, reconsiderarea instalației, adică demontarea și vânzarea utilajului. S-ar putea recupera circa 7 milioane de lei. Dar, de doi ani de zile, nu s-a întreprins nimic, deci cererile noastre repetate și insistente, adresate foștilor tutelari, formează un dosar destul de voluminos.

Funicularul nu este singurul obiectiv care stă nefolosit la Uzina de produse sodice de la Ocna Mureșului. Tot în această stare se află și calcinatorul static — o clădire industrială cu utilajul ei — în valoare de peste 3.500.000 lei.

Am cerut direcției generale — a precizat ing. VICTOR CORDEA — să ne aprobe demontarea utilajului și transformarea clădirii calcinatorului în depozit pentru sodă grea, dar din nou n-am primit nici un răspuns. O altă soluție ar fi continuarea lucrărilor de perfecționare a instalației, dar vîd că, de cîțiva ani, nici autorul invenției,

ing. Aurelian Dăscălescu de la IPROCHIM-București, nu se mai interesează de propria lui lucrare.

Cum justifică direcția de resort din Ministerul Industriei Chimice această gravă stare de lucruri? Iată ce ne-a răspuns ing. JUSTIN ROGOZ, director tehnic al Direcției generale a industriei chimice organice:

— Că funicularul a stat în rezervă și foarte bine. Dacă cumva se defecta schipul (o instalație de transport al calcareului — n.r) atunci se folosea funicularul. Sistemul actual de aprovizionare și alimentare cu calcar este însă mult mai avantajos. De aceea, recent, statul tehnic al direcției generale a hotărât să se renunțe la funicular. Se va recupera cea mai mare parte a fondurilor investite.

— Vă satisface soluția? De ce s-a hotărât demontarea funicularului cu atîta întîrziere?

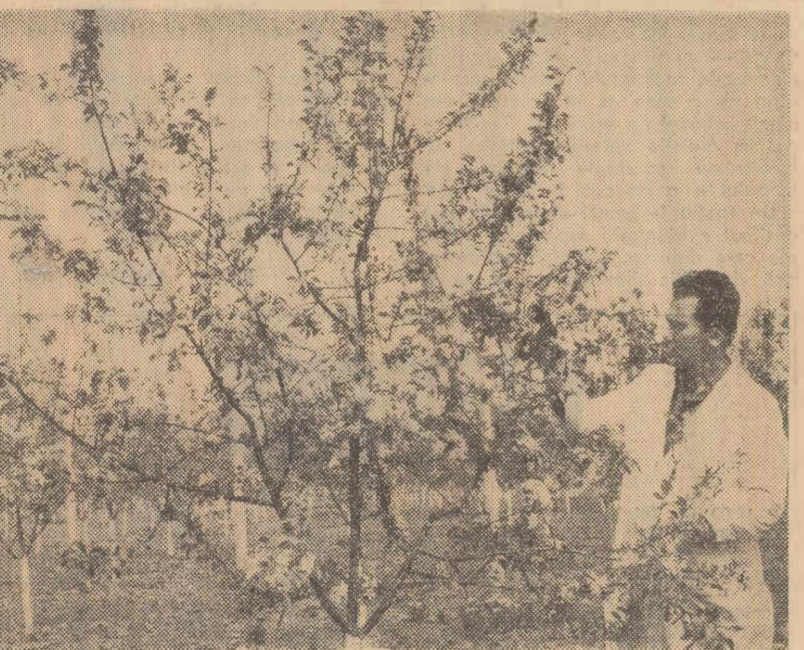
— Nu este nici o întîrziere. Vreau să fie clar că, pînă în prezent, funicularul a fost în rezervă. De ani de zile, uzina cere insistent să se rezolve problema funicularului, care nu-i este necesar, iar conducerea direcției generale țutelară susține una și bună... nu este nici o întîrziere. Se impune o precizare — motivul cu schipul e doar o încercare de a da justificări. O dovadă în plus că direcția generală respectivă și-a făcut un obicei din a trăgăna lucrurile și de a privi cu indiferență cum se irosească banii statului.

— De ce s-a întîrziat soluționarea problemei calcinatorului static? I-am întrebat pe interlocutor.

— Noi ne-am spus punctul de vedere. Ce e drept, cu stringere de inimă. Principiul de funcționare a calcinatorului este foarte bun. Nu se poate realiza însă desprăfuitorul. Dacă în citeva luni inventatorul nu va da o soluție, vom trece la demontarea calcinatorului. Clădirea, care a costat aproape 2.000.000 lei, va fi folosită pentru instalația de clorură de amoniu, iar utilajele vor fi valorificate. Se vor pierde numai 400.000—500.000 lei.

500.000 lei la calcinator, citeva milioane la funicular sînt o... bagatelă pentru ing. Justin Rogoz. De unde această ușurință cu care este privită înroșirea unor fonduri? Conducerea Ministerului Industriei Chimice are îndatorirea de a analiza profund și multilateral problema funicularului și calcinatorului static de la uzina din Ocna Mureșului, de a trage la răspundere pe cei care au tergiversat soluționarea problemei, de a interveni hotărît pentru repunerea în circuit economic a fondurilor imobilizate.

Gheorghe RADEL
Alexandru MUREȘAN

În livada I.C.H.V. Băneasa—București

Foto: Gh. Vințilă

eficacitatea economică ridicată a acestei metode, ci să se rezolve o serie de probleme noi: stabilirea celor mai bune soiuri și porttolii, distanțele optime între rîndurile de pomi și pe rînd, comportarea diferitelor specii. Eficiența economică a plantațiilor intensive a putut fi demonstrată cum nu se poate mai bine.

Livada intensivă de la stațiunea experimentală Voinești este formată din pomii cu talie mică, plantați în rînduri drepte, de la nord spre sud. Aici toate lucrările se fac mecanizat. E adevărat, intensificarea unei livezi intensive necesită investiții mai mari. Astfel, la crearea plantației se fac o serie de lucrări și instalații speciale: desfundarea terenului, plantarea unui număr mai mare de pomi (circa 800 la hectar), împrejmuirea cu gard protejător, amenajarea terenului pentru irigație. Este o investiție care costă, dar ce se recuperează repede. La Voinești, chiar din primul an de rod, pro-

LIVEZILE INTENSIVE

ductivitatea este deosebit de ridicată și cu gust plăcut. Prin încreșterea cu Ionachanul a așa-zisei mere verzișoare, care cresc printre pomii locali, a rezultat un pom care dă fructe mari, excelente și nu trebuie tipul împotriva bolilor. Tot așa a fost obținut un soi nou de păr, care a înțrecut toate soiurile timpurii. Un păr sălbatic, adus din depărtata Coreea, a fost hibridat cu soiul „Decana de iarnă”, rezultînd un fruct mare și de perspectivă în ce privește rezistența la ger și boli. Asemenea hibridi există și la pruni. În prezent stațiunea are 20.000 hibridi de măr și 5.000 de păr, din care se vor alege cele mai valoroase elite pentru noile soiuri, mai valoroase decât cele actuale.

Un important sector de activitate al stațiunii este pepiniera de pomi, baza viitoarelor plantații. Și aici se urmărește sporirea producției de material săditor și stabilirea celor mai buni porttolii pentru măr, păr etc. În urma aplicării unor măsuri agrotehnice s-au obținut, în medie la hectar, 24—26.000 pomi altoiți calitatea întâia. Pentru livezile intensive se obțin chiar 55—60.000 pomi altoiți la hectar.

Realizările stațiunii s-au făcut cunoscute în numeroase cooperative agricole din regiune care acum aplică în producție multe din metodele noi stabilite de cercetători.

Ion HERȚEG

INTERPRETAREA „ARTEI ABSURDULUI“

Sentimentul absurdului, al inutilității existenței umane în lume, este „boala secolului“ al XX-lea occidental. O serie ilustrată de scriitori pe care fascismul, războiul, contradicțiile imperialismului i-au obișnuit cu haosul și cu irraționalitatea și-a asumat povara de a transpune în literatură această psihoză, proprie categoriei sociale cărora îi aparține.

Exprimând o stare de spirit izvoartă din condiții social-istorice precis conturate, scriitorii absurdului eludază cauzele obiective care o generează, transformând absurditatea unui sistem social în condiție esențială a umanității, „în genere“, și, uneori, hipertrofiind într-afară apusul implecabil al unei clase sociale înclinate să vorbească despre o stare apocaliptică universală. Revolta împotriva normelor unei societăți care de gradează omul, refuzul de a se consola cu remedii facile optimiste, atitudinea polemică și anticonformistă se îngemănează la acești scriitori cu conformismul înclinării, al filozofiei disperării și a neantului, ceea ce înseamnă în fond acceptarea stărilor existente.

Acest fenomen literar, atât de complex și contradictoriu, nu a rămas străin criticii noastre literare și dramatice, așa cum nu trebuie să-l rămână străin nici o nouă teorie artistică mai însemnată petrecută în lume. S-au căutat rădăcinile filozofice ale literaturii existențialiste, la limita cărre se înscrie și literatura absurdului: D. Ghileș „Existențialismul francez și problemele eticii“ (Tribuna, martie 1966), N. Balotă „Filozofia absurdului“ (Lucaefărul 22 mai 1965). S-au consacrat articole și studii principailor promotori ai literaturii absurdului: Romul Munteanu despre Samuel Beckett (Viața românească nr. 12/1965), Valentin Lipari despre Albert Camus (Secolul 20 nr. 1/1963) etc. Au apărut articole de sinteză: N. Balotă „Teatrul absurdului“ (Lucaefărul 19.VI, 3.VIII/1965), N. Terțulan „Aspecte ale literaturii dramatice occidentale“ (Gazeta literară, 2 aprilie 1964). Vera Călin l-a prezentat critic pe Martin Esslin, exegețul necritic al teatrului absurdului (Secolul 20, nr. 2/1964) etc.

Fiecare dintre articolele citate și îndeeșă toate laolaltă ne dau o imagine corectă a literaturii contemporane a absurdului. Referitor la acest subiect, au existat însă în critica noastră și exagerări, schematizări, vulgarizări. Desigur, este foarte firesc ca atât problema în ansamblu, cât și fiecare scriitor sau operă în parte să suscite o varietate de interpretări, eventual polemici. Esențialul rămâne însă poziția ideologică a criticului, punctul de vedere marxist-leninist aplicat în cercetare, singurul care permite o analiză nuanțată și obiectivă.

Unii critici nu se distanțează suficient de personalitățile artistice, cîteodată excepționale, pe care le prezintă, nu surprind contradicțiile operelor analizate și le reduc la un singur aspect. Așa, de pildă, Ion Vițner în articolul „Dramaturgia camusiană“ (Gazeta literară 3.XII.1964), polemizând cu critica occidentală, absoolvă teatrul lui Albert Camus, una dintre cele mai complexe personalități ale literaturii contemporane, de orice urmă de existențialism și de absurd. După părerea sa, piesa „Le malentendu“ („Neînțelegera“), al cărei titlu îl traduce impropriu „Greșeala“, nu este un exemplu tipic de

trăire a absurdității existențiale, ci „o adincire analitică a resorturilor psihologice și sociale ale crimei“, iar în piesa „Cel drept“ nici nu între-zărește măcar tema lui Camus, în a-liea răsturnată de el însuși, că revolta, o dată izbucnită într-o revoluție victorioasă, ar putea deveni sursă unei noi tiranii, că vede „disputa dintre revoluția socială ca ipostază supremă a libertății și falsul revoluționarism“. Albert Camus și-a de-pășit prin câteva creații concepția din „Mitul lui Sisif“ despre absurditatea existenței umane. A făcut-o mai ales prin „Cioma“. A făcut-o și în teatru, dar în nici un caz prin „Neînțelegera“, unde atrocitatea destinului frânt de fiecare personaj în parte, în ciuda intențiilor sau aspirațiilor lui, subordonează implicațiile

lume două lumi, fiecare cu specificul și realitățile ei.

De pe pozițiile ideologiei noastre socialiste, putem să cunoaștem cât mai mult din acest domeniu. Formula scenică a teatrului absurdului, de pildă, ne-a reamintit obligativitatea funcționalității decorului, accesoriilor, mișcării și mimicii în spectacol, a permis celor doi interpreți ai „Scaunelor“ (Teatrul C. I. Nottara) un joc de excepțională virtuozitate. Dar, reluarea obsesivă a aceluiași teme și, îndeosebi, rezolvarea lor monocordă sărăcesc conținutul faptelor de viață prezentate și nu pot salva mesajul poetic de monotonie și de un anumit manierism. Beckett prin „Istoria funebra“ pe care, cu aceleași argumente și prin aceleași procedee, o întreprinde în fiecare operă a sa, se condamnă singur la epuizarea artistică. Eugean Ionescu prin „Rinocerii“ și prin „Regele moare“ a ieșit din zona teatrului absurdului și a intrat în aria literaturii universale. Dar în „Foame și sete“, fînguirea metafizică pe care Jean, noul personaj ionescian, o psalmodiază în fiecare dintre cele trei episoade ale piesei, diluează substanța ei dramatică și-l situează pe erou sub valoarea umană a lui Béranger. Mai mult încă, cochetarea prea îndelungată cu neantul și cu dezabuzarea metafizică, cochetarea care prin prozele teatrului absurdului a devenit modă, poate foarte ușor să devalorizeze tragicul din aceste piese, să transforme gravitatea lor în frivolitate și să dea astfel credit perdit.

În mod inexplicabil a început, sub o formă sau alta, să circule în critica noastră (N. Balotă, B. Elvin etc.) ideea, aflată și în unele exegeze occidentale (la Martin Esslin, de pildă) că teatrul absurdului ar fi o formă de „terapie prin șoc“. Chiar dacă am admite că grotescul, modalitatea de expresie cea mai des folosită în teatrul absurdului ar permite „trăirea“ (al este mai curînd un procedeu al distanțării), nu se pot conțina cu personalitatea absurdului decât cele care subterit la punctul lor de vedere, ceea ce în cazul nostru, firește, nu este posibil. Dar chiar și intelectualii occidentali, care și rezgesc pe scenă multe dintre neliniștile și temerile lor, cum se pot „descătușa“ și cu ce se pot consola dacă admit punctul de vedere după care oribilul și neantul ar fi sinurele certitudinii, după care n-ar exista pe lume nici o valoare obiectivă care să justifice viața și activitatea creatoare?

De altfel, sînt tot mai mulți în Occident cei care resping acest teatru al „disperării, al vidului, al dezagregării“. În acest sens, părerile unor cunoscuți personalități artistice sînt revelatorii. Giorgio Strehler, directorul de la Piccolo Teatro, afirma: „Adevăratele valori de avangardă aparțin unei gândiri substanțiale, care vrea să transforme lumea deoarece crede în viață și în om, fără teama de a fi considerată simplistă, ridicolă sau rețorică... Avangarda artistică trebuie să caute soluții și răspunsuri în însăși existența omului și nu în răceala metafizică și urtă mîrositoare a lăzilor de gunoi“. Referindu-se tot la literatura absurdului, criticul francez Pierre de Boisdespre spunea că în artă „nu se poate înțelega nimic pe amărăciunea neantului“ și conchidea: „Pe scurt, realismul continuă să aibă viitor“.

socialie ale piesei ideii despre irraționalitatea universalului și pare să rezolve dilema camusiană: „viața merită sau nu trăită“ în sens negativ. De asemenea nu trebuie să uităm că ura lui Camus împotriva tiraniei se confundă cu respingerea oricărei colectivități organizate, că individualismul și anarhismul sînt limite pină la care ajunge revolta sa. A ignora limitele ideologice ale operelor unii scriitori care a trăit cu o maximă intensitate contradicțiile funciare ale existențialismului („tragicul camusian“ — ne spunea Ion Vițner — denunț și solicită opoziție, luptă, înțelurarea activă și colectivă a tot ceea ce provoacă necăderea omului sau a colectivității umane), a înlocui evidențierea cu speculația înseamnă a folosi o metodă critică perimată.

Unii critici literari sau dramatici comit eroarea de a vedea în „Ipițeză“ oamenilor și situațiilor din literatura absurdului un principiu estetic general valabil. În această privință trebuie făcută o distincție netă. Tipul creat de literatura realist-socialistă, avînd dimensiunea socială drept una dintre coordonatele principale, nu se confundă cu tipul de reprezentant al tuturor modurilor de a trăi și a gândi. Eroul societății noastre nu va pretinde niciodată că psihologia și conștiința se sînt caracteristice, de exemplu, și pentru intelectualul burghez occidental. Teatrul absurdului, punîndu-și personajele în situații „arhetipice“, ținde să ilustreze, după cum mărturisește E. Ionescu „deriziul, angosta, teama, deci realitatea umană esențialmente tragică din todeauna“. Tocmai datorită acestei tendințe de generalizare, apăsările și atemporalitatea, literatura absurdului creează false filologii.

Discuțiile în legătură cu o formulă literară ideală care să fie suma tuturor cazurilor posibile și care să exprime, după cum spune N. Terțulan în articolul Critica marxistă și avangarda literară“ (Secolul 20, nr. 1/1966) „condiția umană e epocă noastră altă de complicate și dramatică mi se par sterile, în primul rînd pentru că în prezent există în

interiorizarea și devin motive puternice ale comportării: ele se transformă în convingeri adînci, care devin mobilul în acțiune. În această perioadă a lor profunde transformări anatomo-fiziologice, care se interferează cu cele pe plan educativ.

Din păcate, în puținele studii care s-au realizat pînă în prezent e dominată cercetarea de suprafață a epifenonelor, vîndu-se prea puțin preocuparea de a pătrunde în infimătatea fenomenelor psihofiziologice, de a se analiza cauzele, legăturile și dinamica lor internă. De altfel, am impresia că unele probleme așa-zis delicate, cum ar fi cele privitoare la relația dintre fete și băieți la această vîrstă, sînt ocolite în loc să fie cercetate cu minuțiozitate pentru a pune la îndemîna educatorilor și a tinerilor lucrări de larg interes.

Școala și familia se preocupă mai mult ca orînd de orientarea profesională a tinerilor, de îndrumarea lor judicioasă spre acel sector al producției materiale sau spirituale care corespunde cel mai bine cu aptitudinile lor. Dar, de cele mai multe ori, această orientare se realizează empiric, după inspirație. Or, după cum se știe, bunăvoința sau impresiile subiective nu sînt suficiente. În mediul prielnic al societății noastre socialiste, idealurile de viață ale adolescenților se contopesc organic cu felurile întregului popor. Și, evident, trebuie să ajutăm pe fiecare tînar să-și dobîndească acel loc în societate unde aporțul său poate fi mai mare. În acest scop, mi se pare că ar fi utilă înființarea unui centru de o-

Spectrul relatează compoziția substanțelor analizate. (In laboratorul catedrei de chimie analitică a facultății de chimie de la Universitatea din București)

Cercetarea pedagogică și coordonatele adolescenței

În procesul complex al educării și formării omului nou, adolescența constituie una din verigile de o importanță deosebită; este perioada în care se formează caracterul și se conturează personalitatea în liniile sale dominante. Fără a mă lăsa furat de poezia, de romantismul acestei adevărate primăveri a ființei umane — este menirea poeziei și a artiștilor să le evocă — vreau să mă refer în cele ce urmează la cîteva aspecte ale cercetării psiho-pedagogice ale acestei vârste.

Literatura actuală de specialitate — din țară și de peste hotare — acordă o atenție sporită cunoașterii pe baza științifice a problemelor educative ale adolescenței. La noi în țară asistăm, în ultimul timp, la o intensificare a cercetărilor științifice în acest domeniu, unele dintre ele concretizate în studii și lucrări interesante. Figura adolescentului se înființează tot mai adesea și în operele literare. După părerea mea însă, studiul științific al specificului și particularităților actuale ale acestei perioade de vîrstă a rămas în țara noastră la un nivel inferior față de cel al altor țări.

Prof. Petre BARBULESCU șef de secție la Institutul de științe pedagogice

rientare profesională a tineretului, care să asigure o colaborare susținută între școală și diferite organisme de cercetare științifică de specialitate.

La adolescență, mai mult decît în oricare altă etapă de viață, raportul dintre educator și educat capătă un caracter deosebit de complex și se conturează personalitatea în liniile sale dominante. Fără a mă lăsa furat de poezia, de romantismul acestei adevărate primăveri a ființei umane — este menirea poeziei și a artiștilor să le evocă — vreau să mă refer în cele ce urmează la cîteva aspecte ale cercetării psiho-pedagogice ale acestei vârste.

NOTE DE LECTOR

ILEANA VRANCEA

„E. Lovinescu — critic literar“

Deosebit de complexă și de vastă, îmbrățișînd o întregă literatură aflată în plin proces de înnoire și de cristalizare, opera lui E. Lovinescu, pentru a fi înțeleasă, nu trebuie privită fragmentar, recurgîndu-se în analiza ei la scheme simplificatoare, la comparămențări rigide. Conștient de acest lucru, Ileana Vrancea întreprinde în monografia pe care i-o consacra o analiză nuanțată asupra principiilor teoriei, alături de direcții pe care le-a susținut și umal criticul în activitatea sa.

Occupîndu-se de perioada de formație a lui Lovinescu, situație istoric în anul polemic dintre Ghera și Meiorescu, autoarea remarcă atracția acestuia către impresionismul promovat în critică de Emile Faquet, conjugată cu afilierea sa mai mult formală la școala mioresciană. Susținînd autonomia esteticului, E. Lovinescu s-a detașat totuși net de mentorul Junimii, acceptînd determinismul social al operii de artă și tendința în literatură ca o problemă ce fire implică de conștiința scriitorului, scoalînd-o neutru — însă sub raport estetic. În monografia sa despre Meiorescu, Lovinescu îi va recunoaște acestuia o serie de merite, remarcînd însă că adevărata critică literară, fundamentată științific, va începe la noi cu Ghera.

Distanțarea criticului de miorescianism apare și mai evidentă în problema culturii și a civilizației, unde Lovinescu a îmbrățișat un punct de vedere opus celui afirmat de Meiorescu — adaptat al ideologiei conservatoare — în cunoscuta teorie a „formelor fără fond“. Autoarea insistă în acest sens asupra unei lucrări fundamentale, indispensabilă înțelegerii justă a concepțiilor ideologice, social-politice și estetice susținute de Lovinescu — „istoria civilizației române moderne“ — în care vede cu drept cuvînt „o manifestare a ideologiei liberalismului românesc“.

Estetica lovinesciană își află o temeinică analiză în paginile cărții, înfrîmîndu-se, cu acest prilej, printr-o demonstrație riguroasă argumentată, falsele opinii care făceau din Lovinescu promotorul fervent al „esteticismului pur“. Contestînd existența unui „lip estetic definitiv“, concepu-ndu-l dimpotrivă „interferat de o multitudine de alți factori ideologici, sau chiar economici“, Lovinescu — influențat în acest sens de estetica idealistă a lui Croce — nu a considerat ca absolută autonomia conceptului estetic, respingînd chiar ceea ce el însuși a denumit „abuzul de estetism“. Teoria sa despre mutația valorilor estetice în funcție de condițiile istorice ale timpului e o dovadă în acest sens.

Un spațiu însemnat al lucrării este destinat evidențierii aspectelor multiple care definesc activitatea propriuzisă de critic literar a lui E. Lovi-

nescu, începută cu primele cronici și studii literare și ilustrată apoi, tot mai pregnant, în faza maturității, de lucrările sale cele mai reprezentative. Analizînd minuțios aceste aspecte, concentrîndu-se poate prea insistenț asupra unor detalii, autoarea nu reușește să sistematizeze suficient aceste elemente într-o sinteză sugestivă, din care să reiașă cu claritate meritele și însemnătatea reală ale criticii lovinesciene, locul și rolul pe care îl ocupă opera sa în istoria literaturii noastre.

Demonstrînd netemeinicia unor prefațaje a lui Lovinescu, situație istoric în anul polemic dintre Ghera și Meiorescu, autoarea remarcă atracția acestuia către impresionismul promovat în critică de Emile Faquet, conjugată cu afilierea sa mai mult formală la școala mioresciană. Susținînd autonomia esteticului, E. Lovinescu s-a detașat totuși net de mentorul Junimii, acceptînd determinismul social al operii de artă și tendința în literatură ca o problemă ce fire implică de conștiința scriitorului, scoalînd-o neutru — însă sub raport estetic. În monografia sa despre Meiorescu, Lovinescu îi va recunoaște acestuia o serie de merite, remarcînd însă că adevărata critică literară, fundamentată științific, va începe la noi cu Ghera.

Distanțarea criticului de miorescianism apare și mai evidentă în problema culturii și a civilizației, unde Lovinescu a îmbrățișat un punct de vedere opus celui afirmat de Meiorescu — adaptat al ideologiei conservatoare — în cunoscuta teorie a „formelor fără fond“. Autoarea insistă în acest sens asupra unei lucrări fundamentale, indispensabilă înțelegerii justă a concepțiilor ideologice, social-politice și estetice susținute de Lovinescu — „istoria civilizației române moderne“ — în care vede cu drept cuvînt „o manifestare a ideologiei liberalismului românesc“.

Estetica lovinesciană își află o temeinică analiză în paginile cărții, înfrîmîndu-se, cu acest prilej, printr-o demonstrație riguroasă argumentată, falsele opinii care făceau din Lovinescu promotorul fervent al „esteticismului pur“. Contestînd existența unui „lip estetic definitiv“, concepu-ndu-l dimpotrivă „interferat de o multitudine de alți factori ideologici, sau chiar economici“, Lovinescu — influențat în acest sens de estetica idealistă a lui Croce — nu a considerat ca absolută autonomia conceptului estetic, respingînd chiar ceea ce el însuși a denumit „abuzul de estetism“. Teoria sa despre mutația valorilor estetice în funcție de condițiile istorice ale timpului e o dovadă în acest sens.

Un spațiu însemnat al lucrării este destinat evidențierii aspectelor multiple care definesc activitatea propriuzisă de critic literar a lui E. Lovi-

Adrian ANGHESCU

TELEVIZIUNE

● 19.00 — Telediscurile de seară ● 19.15 — Pentru cel mic ● 19.30 — Desene animate: „Glu-me“ ● 19.25 — Pentru scolari: ȘTII ȘI VORBITĂ CORECT? DAR SĂ SCRIEI? Participă lectorul univ. Gîrbova

Braconul, de la Facultatea de limbă și literatură română ● 20.00 — Filme: „Vînătura de balane“ ● 20.20 — VĂRIETĂȚI PE PELICULĂ ● 20.40 — Telectonica economică. Dialog Hundenora ● Reșița pe teologic.

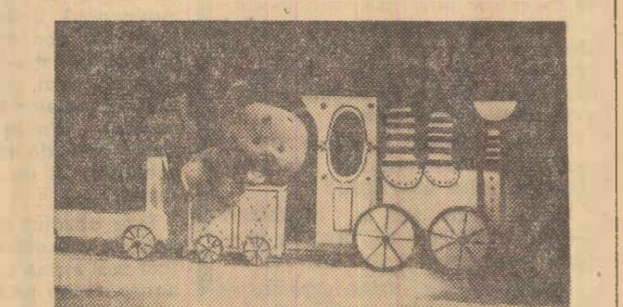
tema îmbunătățirii celulei otelului ● 21.05 — Film: „BANDA“, producție a studiourilor poloneze ● 22.35 — Telediscurile de noapte ● 22.45 — Buletinul meteorologic.

Copiii mici la teatru

Un peisaj azi familiar în centrul Capitalei: autobuze încărcate cu copii, oprind pe strada Academiei. Pasagerii grăbiți și gălăgioși devin în câteva secunde... spectatori. Spectatori ai celor două săli ale teatrului Tîndărică. Dincolo de această bună inițiativă, care facilitează legătura dintre școlile cele mai departe de centru și teatru, trebuie să subliniem faptul că Tîndărică și-a creat astfel un public student, entuziasmat, receptiv, ale cărui reacții sînt spontane și nereticitate.

Cel de-al III-lea Festival mondial al teatrelor de păpuși și marionete, desfășurat la București, a lăsat în urma sa o „zestre“ apreciabilă care vizează în primul rînd ridicarea ștechelei calitative a spectacolelor. Festivalul, prin cele mai bune reprezentări ale sale, a făcut o invitație spre cercetarea novaloare, spre găsirea unui limbaj eficient, simplu, esențializat pe scenă păpușărească. Dar, totodată, a fost evidentă o nouă tendință — aceea de a se deplasa oricum centrul de greutate al spectacolelor către spectatorul matur — unindu-se, după părerea mea, cel cărui țel se adresează primordial această artă: copilul.

Copiii, mai ales preșco-

„Tigrisorul Petre“, o nouă premieră pe scena teatrului Tîndărică. În fotografie: un aspect din timpul spectacolului

lari și elevii din primele clase, au nevoie de un reper pentru adevăratul lor general, care să fructifice și să amplifice aceste cunoștințe. Desigur că, față de prezentările cinematografice foarte bogate în acțiune și fapte, cele ale teatru-viziunii, dintre care unele au devenit aflii de populare printre copii, se cere și o reprezentare în păpușărești un ritm mai ardent, bogăție de fapte. Conținutul educativ nu trebuie povestit calm, lașatic, dulceag, ci trebuie găsite ritmurile potrivite, o cadență palpitantă, o succesiune de fapte în care sensul major al reprezentării să fie inclus acțiunii și nu adăugat asemeni unui post-scriptum.

Recent, teatrul Tîndărică a oferit copiilor mici două noi spectacole: „Guliver în țara păpușilor“ și „Tigrisorul Petre“. Guliver — un Guliver modern — e scris de doi specialiști cehi ai artei păpușărești, Josef Pehr și Leo Špícl. Spectacolul cu păpuși prezintă un joc bogat și nuanțat la care participă actorii, păpușarii și, mai ales, copiii din sală. O istorioară cădă, aparent naïv, dar plină de prosopetie. E fermecător peisajul unei săli care face... gimnastică o dată cu păpușile și în care răs-

punsurile și comentariile unor spectatori fremătînd o dată cu eroii.

Regizorul N. Massim a compus cu înțelegeră, delicatețe și cu un permanent suris acest spectacol simplu și plăcut în care unii mînuitorii vădesc roale călătiri de actori (Brîndușe Zăitș-Silvestru, Valeriu Simon). Foarte la „obiect“, servind cu discreție spectacolul, este scenografia semnată de Mioara Buescu. Sugestivă, muzica lui Paul Urzulescu a dat deseori cadență și ritm reprezentății.

Dar Tigrisorul Petre! Este o istorie tradițională a unui pui de tîgru fricos (autorii H. Januszewska și J. Wilkowski) care este... degradat, pierzîndu-și dungile de pe blană. Dragostea pentru mama bolnavă îl face să înfrunte primejdii, să obțină ajutorul unui medic și lăodată să-și recăpele dunguțelile. Un text voios, viu, precis, stimulent imaginea copilului și îmbinînd mișcarea colorată cu o fină educație precisă.

Realizarea artistică a spectacolului e deosebit de valoroasă. Regizorul Ștefan Lankisch (autorul unui frumos succes: spectacolul Amnaru), premiat la Festivalul și dispore care din păcate s-a scris prea puțin) vădește și cu acest prilej o

Alecu POPOVICI

Sosirea delegației Marii Adunări Naționale a Turciei

La invitația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, luni a sosit în Capitală o delegație a Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Feruh Bozbeyli, președintele Medjilisului.

La sosire, pe aeroportul Băneasa delegația a fost întâmpinată de Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, acad. Ștefan Nicolau, vicepreședintele Marii Adunări Naționale, Mihai Marin, adjunct al ministrului Afacerilor externe, Ion Pas, președintele Grupului român al Uniunii interparlamentare, președinți ai unor comisii permanente ale M.A.N., deputați, funcționari superiori ai M.A.N. și ai Ministerului Afacerilor Externe.

Primirea la Marea Adunare Națională

Președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, a primit luni după-amiază delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, în frunte cu Feruh Bozbeyli, președintele Medjilisului.

La întrevedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, au luat parte acad. Ștefan Nicolau, Gheorghie Necula, Maria Groza, vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale, Mihai Marin, adjunct al ministrului Afacerilor externe, prof. dr. Traian Ionașcu, Vasile Mateescu, acad. Ștefan Milcu, președinți ai unor comisii permanente și alți deputați.

Cronica zilei

PRIMIREA LA MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Luni, 25 aprilie, ministrul Afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a primit în audiență pe Robert I. K. în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor sale de acreditare, în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Libanului în Republica Socialistă România.

tul român pentru relațiile culturale cu străinătatea. Au luat parte șefi de misiuni diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic.

În zilele de 23 și 24 aprilie, tovarășii Petru Enache, prim-secretar al C.C. al U.T.C., Mircea Angelescu și Iosif Walter, secretari ai C.C. al U.T.C., și alți membri ai Biroului U.T.C. au participat la o întâlnire prietenească, în regiunea Ruse, cu tovarășii Gheorghie Atanasov, prim-secretar al C.C. al U.T.C.D., Ani Spanceva și Todore Tonev, secretari ai C.C. al U.T.C.D., membri ai Biroului și activiști ai C.C. al U.T.C.D., cu activiști ai Comitetului regional Ruse al U.T.C.D. Cu acest prilej au fost vizitate orașul și regiunea Ruse, cooperativa agricolă de producție „Satul nou”, s-a făcut o excursie pe Dunăre.

Vizita în R. P. Bulgaria s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească. (Agerpres)

A apărut „Lupta de clasă” nr. 4/1966

Numărul pe luna aprilie al revistei „Lupta de clasă” cuprinde articolele: 96 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin de GHEORGHE VASILICH, Aspecte ale producției țărănești a forței de muncă în România, de ADRIAN MIRZA, Educația ca obiect de cercetare sociologică de FLORIAN GEORGESCU, O muncă de înaltă răspundere de DUMITRU IVANOVICI, Tineretul și elita științelor de V. SAHLEANU, „Tradiționalism” și „evoluție” în sociologia burgheză românească de Z. ORNEA, Izvoare de lumină pe Argeș, de ION MITRAN.

re și protecție în uzină de GEORGHE ZAMFIR, Perspective ale cercetării științifice în zoologia de VASILE HERDEA, Fundamentul și aplicativ în cercetarea neurologică de A. KREINDLER, V. VOICULESCU — la rubrica „Știința și carierele practice”, Răm înalt de lucru pe șantierul de construcții de GEORGHE MARINESCU, Cum poate industria materialelor de instalații să progreseze mai rapid? de PETRE TERZI, Părerii asupra predării geografiei în școala de GRIGORE POSEA — la rubrica „Puncte de vedere”. Exportul de capital de ALEXANDRU ZAMFIR — la rubrica „Documentar”; Negrul în societatea americană de PETRE NIȚĂ — la rubrica „Bibliografie”.

Revista mai publică materialele: Cercetarea științifică în învățământul superior economic de MARIAN LUPU, Raportul dintre cerceta-

ACTUALITATEA în regiunea Iași

Creații artistice

În cinstea celei de-a 45-a aniversări a creării P.C.R., scriitorii, compozitorii, artiști plastici și alți creatori de artă din regiunea Iași lucrează la o serie de compoziții pe teme inspirate din trecutul de luptă al partidului, al clasei muncitoare, al luptei pentru construcția socialismului în țara noastră. Cesa regională a creației populare a dat la Ipașca o plăcuță intitulată „Înălțimii”, cuprinzând poezii, proză și reportaje literare, adunate de la scriitorii și de la membrii canacurilor literare, precum și o culegere de cinci-cinci ale compozitorilor ieșeni.

Arhiștii plastici au pregătit și ei numeroase picturi, sculpturi, grafice, afișe etc., care vor fi expuse în curând la sala „Victoria” din Iași. La această expoziție vor participa cu lucrări și artiști plastici din regiunile Bacău și Suceava.

În zilele de medicină veterinară. Constructorii au și înălțat „la roșu” cele 3 corpuri de clădire pentru clinicele veterinare; pavilionul de chirurgie veterinară și cel de boli interne, o biobază pentru animale mici, pe care se vor face experimentări, centrala termică și altele. Aceste obiective urmează a fi date în folosință odată cu deschiderea anului de învățământ universitar 1966—1967. Paralel cu aceste construcții vor fi începute și cele prevăzute a fi date în exploatare anul viitor. Este vorba de un pavilion cu parter și cinci etaje pentru catedra de anatomie, un amfiteatru cu 300 de locuri și un hol de legătură între toate pavilioanele de specializare a animalelor.

La Institutul agronomic se va construi cea de-a 4-a lețură a clădirii, unde va funcționa catedra de mecanizare a agriculturii.

Oficiu pentru construirea locuințelor proprietate personală

Printr-o decizie a Comitetului executiv al Statului popular regional Iași, recent a luat ființă Oficiul regional pentru construirea locuințelor proprietate personală. Acest oficiu, sprijinit și îndrumat direct de către comitetul executiv al D.S.A.P.C. Iași, a trecut la studierea condițiilor de amplasare a blocurilor și vilor pe terenurile sfaturilor populare. Numeroși călășeni au și depus cereri pentru construirea de locuințe proprietate personală.

Bahului în etapa I

S-a încheiat prima etapă a lucrărilor de regularizare a râului Bahlu. În acest fel noile obiective industriale ale Iașului, precum și aproximativ 4.500 de hectare de terenuri agricole, sînt puse la adăpost de eventualele inundații. S-au creat condiții ca circa 1.300 hectare teren să poată fi irigate.

Specialiștii de la Direcția de gospodărire a apelor Siret—Fruș se pregătesc pentru realizarea altor obiective prevăzute în etapa a doua a acestor lucrări: crearea de noi lacuri de acumulare pe râul Bahlu (în dreptul comunei Podul Iloaiei și la Pircovaci, lângă Hirlău), continuarea lucrărilor de regularizare a acestui râu în aval și amonte de Iași etc. Cînd lucrările vor fi gătite, alte 1.500 de hectare vor fi ferite de inundații și se vor putea iriga cu apă acumulată în lacurile create aproximativ 1.000 de hectare.

Manole CORCACI
corresp. „Științei”

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL FEMEILOR

Între 23-25 lunie va avea loc Conferința națională a femeilor din țara noastră

În ziua de 25 aprilie a avut loc plenara Consiliului Național al Femeilor din Republica Socialistă România.

4. Alegerea Consiliului Național al Femeilor din Republica Socialistă România și a Comitei de cenzori. (Agerpres)

CUM VA FI VREMEA

Tempul probabil pentru zilele de 27, 28 și 29 aprilie a.e. în țară: vreme ușor instabilă, cu cerul temporar noros. Vor cădea ploi locale mai ales sub formă de averse. Vînt potrivit, cu intensificări de scurtă durată din sectorul vestic. Temperatura în scădere ușoară mai ales în nord-vestul țării. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 3—13 grade iar maximele între 15—25 grade. În București: vreme ușor instabilă, cu cerul temporar noros mai ales după amiază, cînd devine favorabilă ploii. Vînt potrivit din vest. Temperatură ușor variabilă.

Anul acesta Bulgaria socialistă va sărbători cea de-a 90-a aniversare a răscoalei din aprilie. Aceasta a fost declarată la 21 aprilie (stil vechi) 1876, în orașele Perunița și Panaghiuriște în sunetele solenne ale clopotelor bisericilor și bucuria de nedescris a populației bulgare. Scopul răscoalei a fost dobîndirea jugului străin care dura de cinci secole, cucerirea libertății și independenței naționale a Bulgariei.

Miscarea de eliberare națională din Bulgaria, la fel ca și în celelalte țări balcanice a avut sub stăpînire otomană, a apărut și s-a dezvoltat în mod firesc, fiind o consecință a apariției și dezvoltării noului mod de producție capitalist și a relațiilor capitaliste din anul sistemului militar-feudal descompus, statornic și susținut de către clasa feudală dominantă turcă. După cucerirea ei de către sultan, Bulgaria a fost cel mai intens colonizată cu populație turcă. Din cauza apropierea de capitala de atunci a imperiului otoman — Constantinopol, poporul bulgar simțea cel mai mult despotismul sultanilor, discriminarea națională și religioasă a cuceritorilor. Transformată în provincie internă a imperiului otoman, Bulgaria a fost timp de patru secole aproape complet izolată de restul lumii civilizate. Din cauza acestor condiții din cale afară de grele, dezvoltarea social-economică a Bulgariei se făcea în mod extrem de lent și chinuitor, iar formarea națiunii bulgare și elorturile ei pentru independență întâmpinau uriașe dificultăți.

Miscarea de eliberare națională bulgară a început în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea. Dar abia în al doilea pătrar al secolului al XIX-lea poporul bulgar a găsit în al forță de a începe lupta pentru făurirea unei culturi naționale, moderne, pentru independență. Începuturile mișcării organizate de eliberare națională în Bulgaria sînt legate de numele lui Gh. S. Racovski, născut în orașul Kotel, în anul 1821. Racovski a fost un înălțător patriot, revoluționar și democrat. Prin activitatea sa revoluționară și propagandă înfocată a ideilor revoluționare, el s-a ridicat ca un conducător al tineretului bulgar, care îl numea „Garibaldi al Bulgariei”. Racovski a fost adeptul așa-ziselor tactici a ceteror: organizarea de detașamente bulgare armate în țările vecine libere și prietene și trimiteră lor în Bulgaria pentru a ridica poporul la răscoală. În spiritul acestei tactici, discipolii săi au organizat în România în anul 1867 și 1868, cîteva cele înarmate care au trecut în Bulgaria. Cea mai mare a fost cea a lui Hadji Dimităr și Ștefan Karagea, care au luptat vitejește, lăsnind o deosebită impresie atît în țară cît și în rîndul lumii de dincolo de hotare.

După moartea lui Racovski, în anul 1867, ideologii și conducătorii principali ai mișcării naționale-re-

RĂSFONDIND PRESA STRĂINĂ

Populația — zălog

Înainte reluării tratativelor anglo-spaniole cu privire la Gibraltar

Între Londra și Madrid vor avea loc apropiate negocieri cu privire la Gibraltar. Ziarul „NEW YORK TIMES” relatează: „Privelește asupra stîncii este inaugurată în primăvara aceasta. Și mai cu seamă pentru cei 25.000 de locuitori ai Gibraltarului, a căror soartă va fi discutată în cadrul negocierilor dintre Anglia și Spania ce vor avea loc la Londra începînd de la 18 mai și la care locuitorii coloniali nu vor avea, practic, nici un cuvînt de spus. Ceea ce-și supără cel mai mult pe locuitorii Gibraltarului, care se atîă de 18 luni sub restricțiile de graniță ale Spaniei, este faptul că Anglia va putea merge prea departe cu concesiile față de Madrid, sacrificînd prin acestea interesele lor politice și economice. Populația de aici este foarte îngrijorată de apropiatele negocieri.

Recent, o personalitate de frunte din Gibraltar a spus: „Sîntem, pur și simplu, un zălog al politicii a două puteri — Anglia și Spania.”

„Nu avem arme și nu avem nici o carte de jucat. Sîntem la discreția Angliei. Este cea mai neplăcută situație”. Primul ministru Ioshua Hassan și liderul minorității din cadrul coalțiției guvernamentale din Gibraltar vor pleca la 3 mai la Londra pentru discuții cu cabinetul britanic înaintea negocierilor dintre ministrul de externe englez Stewart și ministrul de externe spaniol Castella. Locuitorii Gibraltarului doresc să-și protejeze interesele economice — situația Gibraltarului ca centru turistic și zonă a schimbului liber.

Desi Anglia și Spania vor începe discuțiile de pe poziții evidente opuse — Anglia refuzînd să cedeze suveranitatea și Spania cerînd-o din motive istorice și geografice — aici există optimismul care speră să se încheie totuși un compromis. Chiar cel care favorizează compromisul cred că concesiile ar fi mult mai concrete în ce privește populația stîncii, dacă Spania ar renunța în tre timp la unele dintre restricțiile de frontieră.

Încălțirea traficului din și spre Gibraltar continuă. La granița cu Spania, la Lineo trec numai trei mașini pe oră și acestea doar în cele 14 ore jumătate în care frontiera este deschisă. Argumentul spaniol cu privire la restricțiile este acela că tratatul de la Utrecht, prin care Gibraltarul a fost cedat Angliei, nu prevede comunicațiile pe uscat între stîncă și Spania.

În timp ce Adunarea Generală a Națiunilor Unite a cerut negocieri, mulți locuitorii din Gibraltar cred că Anglia nu ar fi căzut de acord să negocieze dacă nu s-ar fi impus restricții și dacă, poate, nu ar fi insistat și Statele Unite. Aici este larg răspîndită părerea că Washingtonul, pe care îl interesează atît de mult Spania în cadrul sistemului militar vest-european, a împins Anglia spre negocieri.”

TELEGRAMS EXTERNE

R. P. POLONĂ

Manifestări consacrate luptătorilor antifasciști

VARSOVIA 25. — Corespondentul Agerpres, Gh. Gheorghiu, transmite: Cu prilejul săptămînilor internaționale a solidarității cu mișcarea de rezistență, la Oswiecim-Brzezinka și Sztutowo (votatului Gdansk) au avut loc mari manifestări populare pentru a cinste memoria celor exterminați în lagărele de concentrare hitleriste din aceste localități. Au participat foști deținuți ai acestor lagăre din țară și din străinătate.

La Sztutowo a luat cuvîntul Zenon Kliszko, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.M.U.P.

În cadrul acestor manifestări a fost pusă piatra fundamentală a Monumentului luptătorilor și martirilor, care urmează să fie dezvelit la 1 septembrie 1967.

La Oswiecim-Brzezinka, unde au participat reprezentanți din întreaga țară, a luat cuvîntul Eugeniusz Szyr, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

PARIS Ziua națională a deportaților

PARIS 25. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Cu prilejul Zilei naționale a deportaților, în întreaga Franță au avut loc numeroase ceremonii comemorative în amintirea deportaților victime ale nazismului. La Paris, foștii deportați și luptători din Rezistență au depus coroane la Mont Valerien, la Memorialul Franței, la Memorialul martirului evreu necunoscut, la Camps de Bir de la Issy les Mouligneux — unde în 1944 au fost împușcați de fasciști 158 de luptători din Rezistență. Ultima manifestare s-a desfășurat la Arcul de Triumf din Paris, unde delegați ai supraviețuitorilor din lagărele de deportare au reprimat flacăra veșnică de la Mormîntul soldatului necunoscut.

90 de ani de la răscoala populară din Bulgaria

Acad. Dimitar Konstantinov KOSEV
Rector al Universității „Kliment Ohridski” Sofia

Acad. Dimitar Konstantinov KOSEV, Rector al Universității „Kliment Ohridski” Sofia

vedă de mare eroism. Locuitorii din Panaghiuriște luptau în mijlocul înălțării orașului, incendiat de artileria dușmană la Perunița, ultimii apărători ai acestei mari localități, au adăpostit în curtea bisericii, unde au rezistat cu înverșunare pînă la ultima picătură de sînge. Un mare detașament de răscoliti, înconjurat de oastea inamică în minăstirea Dianovo, s-a apărat eroic timp de 9 zile, în ciuda greului bombardament de artilerie. În orașul Bratizgovo, pe vîrful Eledjik și în multe alte localități, precum și în munți, răscolitiți au dat dovadă de eroism de masă.

Ultimul act al răscoalei din aprilie a fost lupta eroică a cetei de răscoliti condusă de Hristo Botev, care a fost organizată în România și a trecut în Bulgaria, cucerind vapoarele austriece „Radeiki”. După lupte grele duse în munți, în jurul orașului Vrața, ceata a fost distrusă. Acolo a pierit eroic marele poet al revoluției național-democratice bulgare, Hristo Botev.

Răscoala a fost înăbușită cu sălbăticie cruntă de armatele regulate și neregulate ale inamicului. După părerile obiective ale observatorilor străini, circa 30.000 bărbați, femei și copii au fost uciși, multe altele au fost deportați în robie și sute de case incendiate.

Una din cauzele insuccesului răscoalei a fost trădarea din partea burgheziei bulgare. Forța care a împulsionat revoluția națională a reprezentat țărani, meseriași și celelalte mase muncitoare de la orase în frunte cu intelectualitatea populară.

Răscoala din aprilie, cu toată înfrîngerea suferită, a jucat un rol important în eliberarea Bulgariei. Sufărîndu-se n-au înfrînt spiritul de luptă al maselor populare. Tinerii revoluționari care au supraviețuit luptelor sînt gata să declară că vor continua lupta și au vor lăsa în înlăstie imperiul sultanilor pînă ce au vor cuceri libertatea și independența patriei lor. Răscoala a stîrșit și mai mult rîndurile tinerii națiuni bulgare, dîndu-i mai multă energie.

Răscoala din aprilie a zburcînat din temelii sistemul feudal despot din Bulgaria. Poporul bulgar nu mai putea să se împace cu o autoritate care înscăsa țara în rîuri de sînge și foc. Întreaga lume civilizată și democrată a condamnat sălbăticiea feudalilor turci, exprîmîndu-și simpatia față de poporul bulgar. Astfel, răscoala din aprilie a pregătit în mare măsură condițiile pentru eliberarea Bulgariei.

Patriotismul înălțător și eroismul maselor manifestate în timpul răscoalei au fost preluate, continuate și realizate în condiții istorice noi, de clasa muncitoare bulgară sub conducerea partidului ei comunist. Nu înfîmptor în timpul celui de-al doilea război mondial detașamentele de partizanți, organizate și conduse de P.C. Bulgar, purtau numele lui Hristo Botev, Gheorghie Benkovski și ale altor eroi glorioși ai răscoalei din aprilie.

Va cîștiga Petrosian partida a 7-a?

Meciul pentru titlul mondial de șah dintre Tigran Petrosian și Boris Spasski a continuat ieri cu disputarea partidei a 7-a care a fost întreruptă după 41 de mutări în următoarea poziție: Alb (Spasski) Rf1, Dd1, Td2, Te1, pioni la a5, b4, c3, d5, f3. Negru (Petrosian): Rb8, Dd4, Th8, Cf6, pioni la a6, b5, c4, e4, f4, g3.

Partida va fi reluată astăzi. Scorul este deocamdată egal: 3—3. Comentatorul agenției TASS apreciază că Petrosian are șanse de a cîștiga partida a 7-a.

DIN PROGRAMUL SĂPTĂMÎNII

VOLEI: Rapid — T.S.K.A. Moscova

FOTBAL: Steaua — Vasco da Gama

A doua întâlnire dintre echipele Rapid București și T.S.K.A. Moscova, confînd pentru semifinalele „Cupel campionilor europeni” la volei masculin, este programată vineri în sala „Floresca” din Capitală, de la ora 18. Reamîntim că în prima confruntare, desfășurată la Moscova, rapidiștii au cîștigat cu scorul de 3—2.

Formația braziliană de fotbal Vasco da Gama, din Rio de Janeiro, își începe turneul prin Europa cu un joc în țara noastră. Duminică, pe stadionul „Republicii” din București, fotbaliiștii brazilieni vor evolua la lumina reflectoarelor în compania echipei Steaua. Meciul va începe la ora 19.30. În deschidere, de la ora 18, se vor înfrîni echipele școlilor sportive de elevi din București (nr. 2) și Timovo (Bulgaria).

Partida de vineri va fi televizată în întregime.

În turneul de șah de la București

Partidele din cea de-a doua rundă a turneului internațional de șah de la București s-au soldat cu următoarele rezultate: Minicli—Kavalek 1—0; Korcinoi—Soos 1—0; Ghîtescu—Partos 0—1; Gheorghiu—Pavlov 1—0; Cioclitza—Neamtu 1—0. Au fost întrerupte partidele Matulovici—Kolarov și Bednarski—

Garcia. Gheorghiu a cîștigat partida întreruptă la bulgarul Kolarov și împarte primul loc în clasament cu marele maestru sovietic Viktor Korcinoi, avînd fiecare cîte 2 puncte. Astăzi, cu începere de la ora 16.30, se desfășoară runda a 3-a. (Agerpres)

Sesiunea Comitetului internațional olimpic

La Roma s-a deschis duminică într-un cadru festiv cea de-a 64-a sesiune a Comitetului Internațional Olimpic. La Teatrul de operă a avut loc o adunare în cadrul căreia au luat cuvîntul primul ministru italian, Aldo Moro, președintele Comitetului internațional olimpic, A. Brundage și președintele Comitetului olimpic italian, G. Onesti.

Duminică după-amiază, președintele Republicii Italiene, Giuseppe Saragat, a primit pe participanții la sesiune în cinstea cărora a oferit o recepție la Palatul Quirinale. Din partea României participă, la actuala sesiune, Al. Siperco, membru al Comitetului Internațional olimpic.

Foști cicliști internaționali în întrecere

Competiția de ciclism rezervată foștilor internaționali (în vîrstă de peste 38 de ani) s-a disputat duminică vor șoseaua Brașov — Rîșnov, în organizarea clubului sportiv „Dezrobirea” din localitate. Cursa, desfășurată pe distanța de 20 km, a revenit lui Gh. Dumitrescu-Brutaru (Voința) cu timpul de 40'01". El l-a înțrecut la sprint pe I. Gocman (Steaua) și Marin Niculescu (Olimpia).

Fără din meciul Dinamo—Rapid, derbyul campionatului feminin de volei, cîștigat de dinamovite cu 3—0

CORESPONDENTE

ÎN MEMORIA EROILOR ANTIFASCISTI

ROMA

Poporul italian a sărbătorit la 25 aprilie o dată glorioasă din istoria patriei sale: cea de-a 21-a aniversare a victoriei în război...

Cerintele aripii de stnga a partidului laburist

LONDRA

Principala problemă a politicii britanice, acum când noul parlament s-a întrunit pentru o nouă sesiune...

BRUXELLES

O impunătoare demonstrație pentru pace

BRUXELLES 25 (Agerpres). — Duminică s-a desfășurat în Belgia tradiționalul marș antiatomic și antinuclear...

Mari manifestații în Republica Dominicană

SANTO DOMINGO 25 (Agerpres). — Poporul dominican a sărbătorit duminică un an de la declanșarea revoltei generale...

Sianuk: „F. N. E. — singurul reprezentant al poporului sud-vietnamez”

PNOM PENH 25 (Agerpres). — Șeful statului cambodgian, prințul Norodom Sianuk, a primit duminică la Phnom Penh o delegație...

COMUNICAT COMUN SOVIETO-SIRIAN

MOSCOVA 25 (Agerpres). — La încheierea vizitei oficiale făcute în U.R.S.S. de Youssef Zeayyen, primul ministru al Siriei...

Greva ziaristilor din New York

NEW YORK 25 (Agerpres). — Cea de-a treia grevă a ziaristilor din New York din ultimii patru ani a început duminică seara...

„MORNING STAR” noul organ al P.C. din Marea Britanie

LONDRA 25 (Agerpres). — La 25 aprilie, organul Partidului Comunist din Marea Britanie a apărut sub alt nume...

Lucrările Comisiei economice O. N. U. pentru Europa

INTERVENȚIILE DELEGAȚILOR ROMÂNI

GENEVA 25 — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Participanții la lucrările Comisiei economice O.N.U. pentru Europa...

perienței proprii acumulate în domeniul industrializării, dorește să ofere sprijinul experților săi la organizarea colocolului...

Cercetările spațiale o problemă de interes internațional

GENEVA 25 (Agerpres). — În cadrul celei de-a patra sesiuni a Subcomitetului tehnico-stiințific al Comitetului special al O.N.U. pentru folosirea spațiului cosmic...

dezvoltarea cercetărilor meteorologice. Vorbitorul a amintit, de asemenea, participarea României la programele spațiale internaționale.

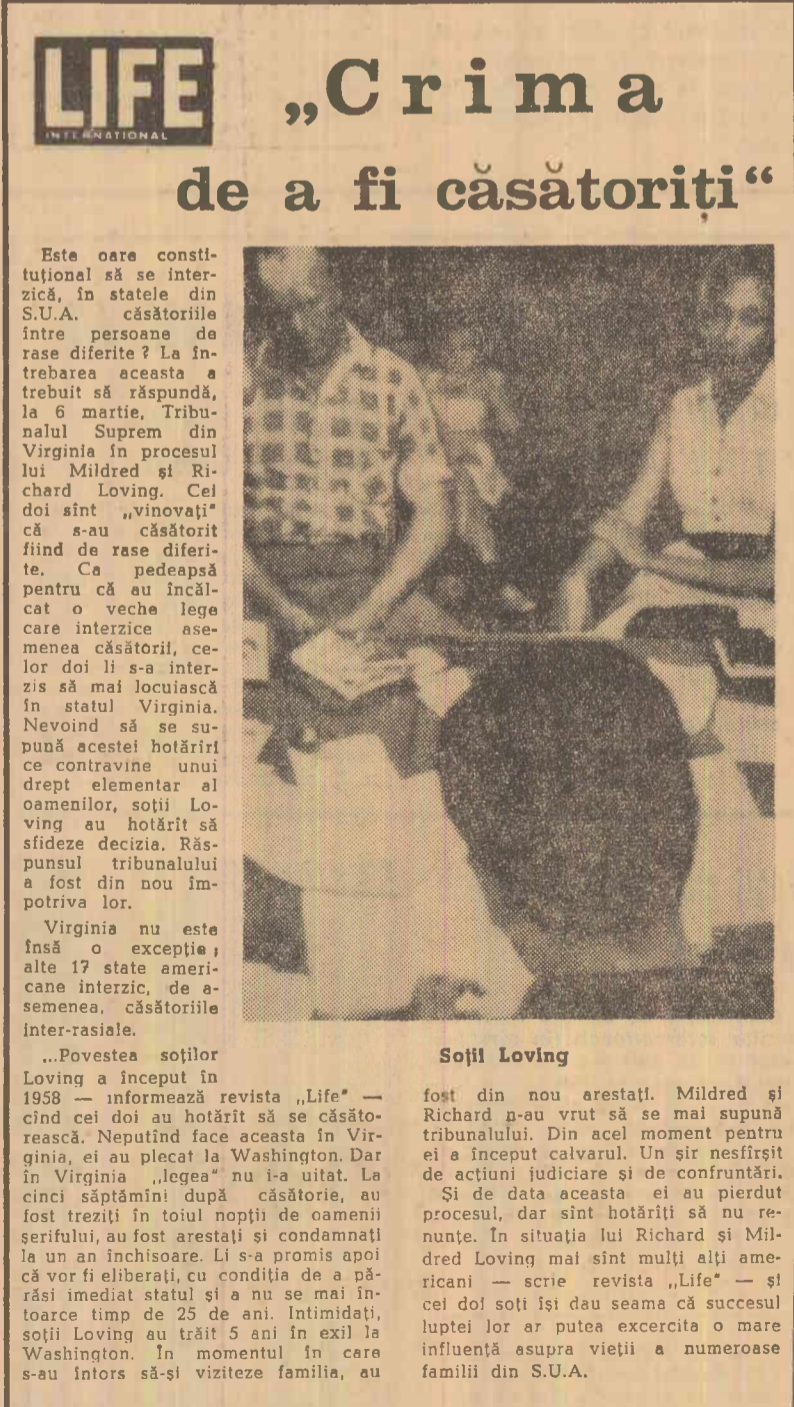
NOTE

Devierea manevrelor

Manevrele comune danezo-vest-germane, proiectate în Danemarca, vor avea loc pe teritoriul R.F.G. Hotărârea — recent anunțată de ministrul vest-german al apărării...

Ministrul apărării se apără

Recent, liderul republican din Camera Reprezentanților, Gerald Ford, a adus reproșuri Pentagonului în legătură cu modul în care acesta conduce războiul din Vietnam...

„Crima de a fi căsătoriti”

Este oare constituțional să se interzică, în statele din S.U.A. căsătoriile între persoane de rase diferite? La întrebarea aceasta a trebuit să răspundă, la 6 martie, Tribunalul Suprem din Virginia în procesul lui Mildred și Richard Loving...

NAIROBI. Ministrul Informațiilor al Kenyei, Achieng Oneco, a făcut cunoscut luni că demisionează din guvern și că părăsește rândurile partidului de guvernământ Uniunea națională africană din Kenya (K.A.N.U.).

SOFIA. Luni după-amiază a sosit la Sofia, într-o vizită oficială de cinci zile, primul ministru al Siriei, Youssef Zeayyen. La aeroport, Youssef Zeayyen și persoanele care-l însoțesc a fost întâmpinat de Todor Jivkov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria...

PNOM PENH. Li Sien-nien, vicepremier al Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, a sosit în capitala Cambodgiei într-o vizită de prietenie, la invitația guvernului cambodgian.

LIEGE. În orașul belgian Liège s-a deschis o expoziție de artă populară românească. Sînt prezentate, de asemenea, 20 de gravuri ale artistului român Gy Szabo Bela, donate Muzeului orașului Liège de către autor.

ULAN BATOR. J. Tedenbal, prim-secretar al C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, a primit la 24 aprilie delegația C.C. al P.S.U.G., în frunte cu Gerhard Gruneberg, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.S.U.G., care face o vizită în Mongolia.